

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till foderlag och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny foderlag som skall ersätta den gällande fodermedelslagen.

Den gällande fodermedelslagen stiftades då Finland anslöt sig till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Flera ändringar som gäller tillverkning och marknadsföring av foderfabrikat har gjorts i Europeiska gemenskapens bestämmelser om foderfabrikat de senaste åren i syfte att öka foderfabrikatens säkerhet och förbättra kvaliteten. I samma syfte har inom gemenskapen också antagits ett direktiv som gäller principerna för organisationen av den officiella kontrollen på djurfoderområdet.

Propositionen har beretts i syfte att genomföra gemenskapens nya direktiv. Genomförandet av direktiven förutsätter att flera materiellrättsliga bestämmelser och vissa tillsynsbestämmelser ändras.

I lagen föreslås bestämmelser med stöd av vilka jord- och skogsbruksministeriet skall utfärda närmare bestämmelser om villkoren för marknadsföring av genetiskt modifierade foderämnen och om märkning av dem. Foder som härstammar från genetiskt modifierade växtsorter är på väg ut på marknaden. Inom gemenskapen är bestämmelser om marknadsföringen av dylika produkter under beredning. Rekommendationer om märkningen av dem har utfärdats inom gemenskapen. Produkternas säkerhet bör utredas innan de marknadsförs och används för utfodring av djur.

I lagen föreslås en bestämmelse enligt vilken jord- och skogsbruksministeriet, efter att

ha hört representanter för näringsgrenarna, får utfärda närmare bestämmelser om tillsynen över antibiotikatillsatser i foder, foderblandningar som innehåller sådana och foderläkemedel samt om effektivisering av uppföljningen av användningen av dem. De verksamhetsidkare som överlåter foderfabrikat skall föra bok över försäljningen av nämnda foderfabrikat för användning i djurfoder och göra anmälan till tillsynsmyndigheten individuellt för varje överlåtelse.

I propositionen föreslås också att bestämmelser om foder av animaliskt ursprung skall tas in i lagstiftningen på det veterinärmedicinska området. I lagen om djursjukdomar föreslås bestämmelser med stöd av vilka föreskrifter skall meddelas om den hygieniska kvalitetskontroll av foder av animaliskt ursprung vid tillverkning och marknadsföring av sådant foder, på Europeiska gemenskapens inre marknad och vid export från Finland till ett land utanför gemenskapen. I lagen om veterinär gränskontroll föreslås bestämmelser med stöd av vilka föreskrifter om tillsynen över den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung vid gränskontrollen skall meddelas.

I propositionen föreslås att detaljerade bestämmelser på lägre nivå än lag fortfarande skall utfärdas genom beslut av jord- och skogsbruksministeriet.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge	3
1.1. Lagstiftning	3
Fodermedelslagen	3
Lagen om veterinär gränskontroll	3
Lagen om djursjukdomar	3
1.2. Europeiska gemenskapens lagstiftning	4
Foderlagstiftningen	4
Lagstiftningen inom det veterinärmedicinska området	6
1.3. Genetiskt modifierade foderämnen	7
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	7
2.1. Foderlagen	7
2.2. Lagstiftningen inom det veterinärmedicinska området	9
Allmänt	9
Lagen om veterinär gränskontroll	9
Lagen om djursjukdomar	9
3. Propositionens verkningar	9
3.1. Ekonomiska verkningar som berör bedrivandet av verksamhet	9
Foderlagen	9
Lagstiftningen inom det veterinärmedicinska området	10
3.2. Statsekonomiska verkningar	10
Verkningar i fråga om organisation och personal	10
Täckande av tillsynskostnaderna	10
3.3. Miljöeffekter	11
4. Beredningen av propositionen	11
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	11
 DETALJMOTIVERING	 12
1. Lagförslagen	12
1.1. Foderlagen	12
Bestämmelsernas ordningsföljd	12
Motivering till paragraferna	13
1 kap. Allmänna bestämmelser	13
2 kap. Foderfabrikat	13
3 kap. Bedrivande av verksamhet	16
4 kap. Myndigheter	18
5 kap. Tillsynen	18
6 kap. Tvångsmedel	19
7 kap. Särskilda bestämmelser	20
1.2. Lagen om veterinär gränskontroll	20
1.3. Lagen om djursjukdomar	20
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter	21
3. Ikraftträdande	21
 LAGFÖRSLAGEN	 22
1. Foderlag	22
2. Lag om ändring av lagen om veterinär gränskontroll	31
3. Lag om ändring av lagen om djursjukdomar	32
BILAGA	33
Parallelltexter	33
2. Lag om ändring av lagen om veterinär gränskontroll	33

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning

Fodermedelslagen

Den gällande fodermedelslagen (234/1993) gavs år 1993 då Finlands anslutning till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) bereddes. Lagen trädde i kraft vid ingången av 1994. Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EES-avtalet) förutsatte att Finland anpassar sin lagstiftning om foderfabrikat till Europeiska gemenskapens (EG) lagstiftning. Lagen ändrades 1995 (198/1995) så att bestämmelser om tillverkning, marknadsföring och användning av läkemedelsfoder fogades till den. Inom gemenskapen bereddes rådets direktiv om organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet i medlemsstaterna då lagen ändrades. I enlighet därmed togs bestämmelser om ordnande av tillsynen in i lagen, bl.a. utsträcktes myndigheternas möjligheter att utöva tillsyn till att omfatta animalieproduktionsenheterna.

De materiellrättsliga bestämmelserna i fodermedelslagen har utarbetats i överensstämmelse med rådets direktiv om tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av foderfabrikat. Den gemenskapslagstiftning som har antagits i syfte att harmonisera lagstiftningen i medlemsstaterna består av flera ramdirektiv som rådet har antagit och som innehåller bestämmelser om de krav och principer som gäller tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av foderfabrikat. Med stöd av dessa direktiv har kommissionen antagit en betydande mängd mycket detaljerade direktiv för att säkerställa att dessa principer verkställs fullständigt och på ett enhetligt sätt inom gemenskapen.

I enlighet med detta lagstiftningssätt inom gemenskapen har i lagen tagits in krav och principer som gäller foderfabrikat och tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av sådana. Med beaktande av de detaljerade bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen har jord- och skogsbruksministeriet med stöd av lagen utfärdat en betydande mängd mycket detaljerade beslut.

Med stöd av lagen har jord- och skogsbruksministeriet utfärdat följande beslut:

1) jord- och skogsbruksministeriets beslut om fodermedel (180/1994), ändrat två gånger,

2) jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillsatsämnen för fodermedel (181/1994), ändrat sju gånger,

3) jord- och skogsbruksministeriets beslut om foderblandningar (182/1994), ändrat en gång,

4) jord- och skogsbruksministeriets beslut om vissa produkter som används i djurfoder (183/1994), ändrat en gång,

5) jord- och skogsbruksministeriets beslut om menliga ämnen och organismer i fodermedel (184/1994), ändrat två gånger,

6) jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillsynen över foderfabrikat (185/1994), ändrat en gång,

7) jord- och skogsbruksministeriets beslut om fodermedel för särskilda näringsbehov (jord- och skogsbruksministeriets föreskriftsamling nummer 57/1995) och

8) jord- och skogsbruksministeriets beslut om uppgivande av fodermedels proteinvärde (jord- och skogsbruksministeriets föreskriftsamling nummer 81/1996).

Lagen om veterinär gränskontroll

Genom lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) och de beslut som jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat med stöd av den har rådets direktiv 90/675/EEG om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land genomförts, med undantag av de hygienkrav som gäller foder av animaliskt ursprung samt tillsynen över kraven. Dessa krav har övervakats med stöd av bestämmelserna i fodermedelslagen.

Lagen om djursjukdomar

I lagen om djursjukdomar (55/1980) bestäms om de åtgärder som skall vidtas för att bekämpa och förebygga djursjukdomar. Med stöd av lagen kan föreskrifter meddelas om de krav som gäller anläggningar som hanterar avfall av animaliskt ursprung och om tillsynen över dessa anläggningar. Av avfallet tillverkar dessa anläggningar foder. Anläggningarna skall stå under regelbunden

tillsyn av en veterinär. Föreskrifter om hygienkrav som gäller foder samt om tillsynen över dem kan inte meddelas med stöd av lagen.

1.2. Europeiska gemenskapens lagstiftning

Foderlagstiftningen

Allmänt

Rådet har antagit flera direktiv som gäller foderfabrikat åren 1995 och 1996. Syftet med dem är att öka säkerheten när det gäller foderfabrikat och användningen av dem samt styra den officiella tillsyn över foderfabrikaten som medlemsstaterna utövar. Regeringen delgav riksdagen kommissionens förslag till dessa direktiv i statsrådets skrivelse till riksdagen av den 11 oktober 1995 (U 38/1995 rd) med anledning av ett förslag till direktiv från rådet (ändring av foderdirektiven).

De nya direktiven

1. Rådets direktiv 95/53/EG om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet, nedan kontrolldirektivet

I kontrolldirektivet ingår bestämmelser om att medlemsstaterna skall organisera officiell kvalitetskontroll av foderfabrikat och om de principer som skall följas då tillsynen organiseras. I Finland togs de bestämmelser som direktivet förutsätter in i fodermedelslagen redan 1995 i samband med att lagen ändrades. Direktivet gäller förutom handeln inom Europeiska unionen (EU) också handeln mellan EU och stater utanför unionen. Direktivet är ett horisontaldirektiv, dvs. det täcker alla produkter som hänför sig till utfodring av djur. För säkerställande av importövervakningen kan de som importerar foder åläggas att anmäla varje importerat parti. Som ett alternativ kan det bestämmas att införseln får ske endast via bestämda införselorter.

Då Finland godkände direktivet gav det, med hänvisning till den icke harmoniserade lagstiftningen om salmonellakontroller, en ensidig deklaration, enligt vilken Finland för

bedömning av salmonellarisken kräver en anmälan av dem som importerar foder också då fodret importerats till Finland från gemenskapen.

Direktivet skall genomföras senast den 30 april 1998.

2. Rådets direktiv 96/51/EG om ändring av direktiv 70/524/EEG om fodertillsatser, nedan ändringen av tillsatsdirektivet

Enligt ändringen av tillsatsdirektivet skall tillsatserna indelas i två grupper när det gäller förfarandet för godkännande. Tillsatser med en mer krävande tillverkningssteknik, t.ex. antibiotika, tillväxtbefrämjande medel, koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser får släppas ut på marknaden endast under förutsättning att den verksamhetsidkare som ansvarar för avyttringen har fått gemenskapsgodkännande för fabrikkatet (marknadsföringstillstånd). Tillståndet beviljas tillverkarna individuellt för tio år. Genom godkännandet får tillståndshavaren ensamrätt att släppa ut det godkända tillsatspreparatet på marknaden under denna tid. Övriga tillsatser, t.ex. vitaminer, spårämnen och färgämnen, skall så som hittills godkännas i förteckningen över tillsatser med det allmänna kemiska namnet, och i denna grupp fogas inte tillverkaren av tillsatsen till namnen. I direktivet bestäms dessutom att vissa fodertillsatser skall utvärderas på nytt efter 10 år, och det innehåller också detaljerade bestämmelser om användningen av fodertillsatser.

Finland understödde ett godkännande av förslaget, på det villkoret att vissa vitaminpreparat bör kunna användas direkt för utfodring av djur på gårdsbruksenheter utan att lägenheten behöver registreras på det sätt som avses i det direktiv som beskrivs nedan. Villkoret överensstämde med riksdagens ståndpunkt. Sverige krävde ett likadant villkor, enligt vilket dessa preparat skall lämnas utanför det registreringsförfarande som gäller gårdsbruksenheter. Finland och Sverige meddelades undantag gällande användningen av preparaten i fråga fram till den 1 juli 2000. Direktivet skall genomföras i två faser, före den 1 april 1998 (övergångsarrangemangen) och resten före den 1 september 1999.

3. *Rådets direktiv 95/69/EG om villkor och föreskrifter för godkännande och registrering av vissa anläggningar och mellanhänder inom fodersektorn och om ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 79/373/EEG och 82/471/EEG, nedan direktivet om godkännande och registrering av företag som tillverkar vissa foderfabrikat*

Enligt direktivet om godkännande och registrering av företag som tillverkar vissa foderfabrikat skall vissa fodertillsatser, t.ex. antibiotikatillsatser (risktillsatser), och vissa biotekniskt tillverkade foder och foder som innehåller menliga ämnen och likaså fettlösliga vitaminer och vissa spårämnen på grund av den mera krävande tillverknings-tekniken eller riskerna vid användningen huvudsakligen omfattas av förfarandet med förhandsgodkännande av företagen, medan övriga fodertillsatser, t.ex. vattenlösliga vitaminer och övriga, icke-riskfyllda spårämnen, beroende på den typ av verksamhet företaget bedriver huvudsakligen skall omfattas av registreringsförfarandet.

I direktivet ingår detaljerade bestämmelser om hur verksamhetsidkaren skall organisera kvalitetssäkringen av sin verksamhet när det gäller sådana kritiska punkter i verksamheten som påverkar produktens kvalitet.

Finland framförde en reservation i saken som gällde registreringen av gårdsbruksenheter. Till följd av den gav kommissionen ett yttrande med löfte om att saken skall undersökas i samband med bestämmelserna om genomförandet av ovan nämnda tillsatsdirektiv. Direktivet om godkännande och registrering av företag som tillverkar vissa foderfabrikat skall genomföras senast den 1 april 1998.

4. *Rådets direktiv 96/25/EG om avyttring av foderråvaror, med ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG, och med upphävande av direktiv 77/101/EEG, nedan direktivet om marknadsföring av foderråvaror*

Syftet med direktivet om marknadsföring av foderråvaror är att harmonisera marknadsföringen av foderråvaror. I bilagan till direktivet ingår en förteckning över de vanligaste foderråvaror som marknadsförs inom EU. I förteckningen införs foderråvarans

benämning, beskrivning, kvalitetskrav och den obligatoriska näringsämnessammansättning som skall anges i varudeklarationen. Vid handeln med foderråvaror är det köparens och försäljarens sak att komma överens om noggrannare krav för näringsämnessammansättningen. I direktivet ingår bestämmelser om skyldigheten att lämna en varudeklaration och om de anteckningar som skall ingå i varudeklarationen, t.ex. bestämmelser om att den som levererar foderråvaror skall förse varan med varudeklaration samt om de fall då det inte behövs någon varudeklaration, vilket är fallet i fråga om skördade produkter av vegetabiliskt ursprung i naturligt tillstånd. Iakttagandet av bestämmelsen skall övervakas åtminstone med stickprovskontroller.

Direktivet skall genomföras senast den 30 juni 1998.

5. *Rådets direktiv 96/24/EG om ändring av rådets direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar*

Det föreslogs att direktivet om saluföring av foderblandningar skulle ändras till den del som gäller definitionen av de nya begrepp som gäller foderråvaror. Direktivet skall genomföras senast den 30 juni 1998.

Förslag till direktiv

Kommissionen har dessutom nyligen tillställt rådet två nya förslag till direktivändringar. Ett tredje förslag från kommissionen är under behandling i en sakkunnigarbetsgrupp vid kommissionen.

1. *Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 93/74/EEG om foder för särskilda näringsbehov och om ändring av direktiven 74/63/EEG, 79/373/EEG och 82/471/EEG (KOM(97) 408 slutlig)*

Förslaget gäller en utvidgning av direktivets tillämpningsområde till att omfatta produkter som benämns "näringstillskott för djur". Näringstillskotten är avsedda för att tillgodose vissa särskilda näringsbehov eller behov på grund av särskilda uppfödningförhållanden på samma sätt som foder för särskilda näringsbehov. I praktiken består nä-

ringstillskotten av fodertillsatser (t.ex. vitaminer, spårämnen) och vissa produkter som används i djurfoder (aminosyror), men på grund av användningssättet kan de inte betraktas som ovan nämnda fabrikat.

2. *Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 95/69/EG om villkor och föreskrifter för godkännande och registrering av vissa anläggningar och mellanhänder inom fodersektorn (KOM(97) 409 slutlig)*

Förslaget gäller godkännande av tillverkare och förmedlare av sådana näringstillskott som avses i det ovan nämnda direktivet samt registrering av sådana näringsidkare på gårdsbruksnivå (djurhållare) som använder näringstillskott för utfodring av djuren.

3. *Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 96/25/EG om avyttring av foderråvaror, rådets direktiv 95/53/EG om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet och rådets direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar (VI/5697/97)*

Förslaget gäller en utvidgning av tillämpningsområdet för direktivet om marknadsföring av foderråvaror så att foderämnen som används på en gårdsbruksenhet skall vara sunda, oförfalskade och av säljbar kvalitet och inte får utgöra någon risk för djurs eller människors hälsa. Förteckningen över förbjudna ämnen utvidgas så att den också gäller användningen av foderämnen. De förbjudna foderämnen som nämns i förteckningen får således inte saluföras, användas i djurfoder eller vidarebearbetas.

Lagstiftningen inom det veterinärmedicinska området

1. *Rådets direktiv 90/675/EEG om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land*

Enligt direktivet skall det i samband med veterinär gränskontroll av foder av animaliskt ursprung som förs in i gemenskapen

från länder utanför EG också utföras en hygienisk kontroll av dessa foder. Veterinären skall kontrollera att i det kontrollintyg som myndigheten i ursprungslandet har utfärdat och som medföljer produkten anges att produkten utöver de krav som gäller djursjukdomar uppfyller vissa hygienkrav.

2. *Rådets direktiv 90/667/EEG om fastställande av veterinära bestämmelser om bortskaffande och bearbetning av animaliskt avfall och dess utsläppande på marknaden samt om förhindrande av sjukdomsalstrande organismer i foder av animaliskt ursprung samt om ändring av direktiv 90/425/EEG*

Då de anläggningar som avses i direktivet godkänns och övervakas skall uppmärksamhet fästas vid spridningen av djursjukdomar och förhindrandet av sjukdomsalstrande organismer i foder av animaliskt ursprung. I direktivet ingår krav som gäller den egenkontroll som anläggningarna organiserar, godkännande av en plan för egenkontrollen och mikrobiologiska kontroller genom provtagning under tillverkningen.

3. *Rådets direktiv 92/118/EG om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter*

Direktivet innehåller bestämmelser om på vilka villkor handel med animaliskt avfall som avses i direktiv 90/667/EEG och med produkter som framställts av sådant får bedrivas inom gemenskapen och sådant avfall och sådana produkter föras in från tredje land. Vid tillsynen skall uppmärksamhet fästas vid förhindrandet av att djursjukdomar sprids och vid den hygien som detta kräver.

4. *Rådets direktiv 89/662/EEG om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden*

Direktivet innehåller bestämmelser om hur handeln på den inre marknaden med produkter av animaliskt ursprung som avses i di-

rektiv 90/667/EEG och 92/118/EEG skall övervakas.

1.3. Genetiskt modifierade foderämnen

Genteknikens utveckling och tillämpningen av den inom växtförädlingen leder till att genetiskt modifierade produkter som är avsedda för utfodring av djur kommer ut på marknaden. I Förenta Staterna har genetiskt modifierade växtsorter, soja- och majs sorter, tagits med i odlingen de senaste åren och skörden har levererats också till marknaden i Europa för att marknadsföras också som foder.

Producenterna i Finland har hittills förhållit sig avhållsamt till användningen av genetiskt modifierade produkter vid utfodringen av djur. Producentorganisationen har krävt att då foder som innehåller genetiskt modifierade organismer eller foder som har framställts av sådana organismer saluförs skall detta framgå av varudeklarationen.

EG har tagit ställning till utsläppande av sorterna i fråga på gemenskapsmarknaden i enlighet med rådets direktiv om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön (90/220/EEG). Marknadsföringen av fortplantningsdugliga delar av sådana sorter omfattas av gentekniklagstiftningen. Gemenskapsbestämmelser om villkoren för marknadsföringen av sådana foderfabrikat som inte anses innehålla genetiskt modifierade (levande) organismer är däremot först nu under beredning.

Kommissionen bereder bestämmelser om marknadsföringen av foder som innehåller genetiskt modifierade organismer (GMO). Kommissionen har för avsikt att få till stånd ett sådant förfarande för marknadsföringen av produkter som innehåller genetiskt modifierade organismer eller produkter som framställts av sådana enligt vilket godkännandet av produkterna inom gemenskapen behandlas utgående från en enda ansökan vid det generaldirektorat till vars förvaltningsområde produktlagstiftningen i fråga hör, ett s.k. "one door - one key"-förfarande.

Kommissionen publicerade i juli 1997 en riktlinje (IP/97/700) och avsikten med den är att skapa en gemensam grund för de krav på märkning av produkter som härstammar från GMO vilka kommer fram inom de olika områdena inom lagstiftningen. Alla produkter som består av genetiskt modifierade or-

ganismer, innehåller sådana eller härstammar från sådana skall märkas genom hela näringskedjan. Produkterna skall alltid förses med påskriften "innehåller material av GMO-härstamning". Om det är oklart om och i vilken mängd produkten innehåller material av GMO-härstamning, skall uttrycket "kan innehålla" användas i påskriften. Detta tillvägagångssätt förutsätter inte att produkterna måste hållas avskilt, t.ex. under skörden och transporten och i distributionsnätet utan endast att de skall märkas på behörigt sätt. Produkter som inte innehåller material av GMO-härstamning behöver inte märkas, eller också kan de frivilligt förses med påskriften "innehåller inte material av GMO-härstamning".

Märkning krävs om ovan nämnda förekomst kan påvisas med vetenskapliga metoder. Påvisbarheten är nödvändig för att säkerställa att bestämmelserna blir bindande, möjliggöra tillsyn och förhindra missbruk. Märkningskraven skall omfatta så många produkter som möjligt för vilka det finns tillförlitliga vetenskapliga provningsmetoder för påvisande av GMO-härstamning. De vetenskapliga testmetoderna kommer troligtvis att utvecklas snabbt under de närmaste åren och med tiden kommer således allt fler produkter att omfattas av märkningsskyldigheten. Produkter för vilka någon vetenskaplig metod för påvisande av GMO-härstamning inte finns tillgänglig får dock märkas på frivillig basis. Kommissionen har planer på att ge verksamhetsidkarna särskilda produktförteckningar och meddela andra noggranna och direkt tillämpliga anvisningar om vilka produkter som skall märkas.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Foderlagen

Propositionens huvudsakliga syfte är att genomföra de materiellrättsliga bestämmelser som de nya foderdirektiv vilka antagits inom EG 1995 och 1996 förutsätter. I detta sammanhang har också lagstiftningens struktur ändrats genom att vissa lagtekniska och språkliga ändringar har gjorts.

I lagen föreslås bestämmelser med stöd av vilka jord- och skogsbruksministeriet får utfärda närmare bestämmelser om villkoren för marknadsföringen och om märkningen

av genetiskt modifierade foderämnen. Foder som härstammar från genetiskt modifierade växtsorter är på väg ut på marknaden. Marknadsföringen av fortplantningsdugliga substanser av sådana sorter omfattas av direktivet om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och gentekniklagen (377/1995). Kravet på en tydlig lagstiftning förutsätter att en hänvisning till denna lagstiftning tas in i foderlagen. På grund av att säkerheten när det gäller icke fortplantningsdugligt material av GMO-härstamning bör utredas innan sådant material marknadsförs, föreslås i lagen ett bemyndigande, enligt vilket ministeriet får utfärda närmare bestämmelser om marknadsföringen och märkningen av sådant foder.

Det är befogat att märka genetiskt modifierade foderämnen, så att den som köper foder får information om väsentliga omständigheter i anslutning till tillverkningen och användningen av produkten. Även om genetiskt modifierade mikrober har varit i vedertagen användning i produktionen i stor utsträckning redan länge, är de genetiska metoderna ännu ny teknik när det gäller växter och djur och erfarenheterna av tillämpningen av dessa metoder i den praktiska odlingen är ännu inte så omfattande. Märkningen är nödvändig också med tanke på utredandet av eventuella ansvarsfrågor och ersättningsskyldighet. De försnabbar utredningen av skadeorsaker, om oförutsedda svårigheter skulle uppkomma på grund av att genetiskt modifierade foderämnen har använts.

I lagen föreslås också en bestämmelse, enligt vilken jord- och skogsbruksministeriet, efter att ha hört representanter för näringsgrenarna, får utfärda närmare bestämmelser om tillsynen över antibiotikatillsatser i foder, foderblandningar som innehåller sådana samt foderläkemedel och om effektivisering av uppföljningen av användningen av dem. De verksamhetsidkare som överlåter foderfabrikat skall föra bok över försäljningen av sådana foderfabrikat för användning i djurfoder individuellt för varje överlåtelse och göra anmälan till tillsynsmyndigheten. Dessutom skall djuruppfödare informera dem som köper djuren om de fabrikat som har använts. Uppgifterna om använda antibiotika, inklusive veterinärmedicinska läkemedel, är viktiga för övervakningen och uppföljningen av användningen av antibiotika och kartläggningen av problemen inom animalieproduktionen. En stram övervakning

av användningen av antibiotika i primärproduktionen är en väsentlig del av en ren och säker livsmedelsproduktion.

Det föreslås att skadeståndsbestämmelsen i fodermedelslagen ändras så som riksdagen förutsatte våren 1997 då den behandlade regeringens proposition med förslag till ändring av 9 § lagen om handel med utsäde (RP 39/1997 rd). Jord- och skogsbruksutskottet tar i sitt betänkande (JsUB 6/1997 rd) upp förhållandet mellan gällande bestämmelser om handel med utsäde och bestämmelserna om andra jordbruksprodukter av motsvarande slag, bl.a. foder, samt påpekar behovet att revidera dessa bestämmelser. Utskottet anser att det inte finns någon saklig grund för att ha olika bestämmelser om olika produktgrupper och att olikheterna i praktiken endast leder till osäkerhet och förvirring. Riksdagen förutsatte att revideringen av bestämmelserna om handel med jordbruksprodukter fortsätter utan dröjsmål i syfte att skapa så enhetliga skadeståndsbestämmelser som möjligt. Riksdagens uttalande har beaktats vid beredningen av propositionen.

Förslaget överensstämmer med rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar och skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (85/374/EEG), som antogs inom EG 1985. Enligt direktivet är tillverkarens ansvar för skada orsakad av en defekt i hans produkter inte beroende av vållande. Det skadeståndsansvar som föreslås i lagförslaget är sådant strikt ansvar som avses i direktivet och som inte är beroende av vållande. Tillverkaren är skyldig att ersätta en skada, då den skadelidande framför bevis på att en skada uppkommit och att skadan har orsakats av ett fel hos produkten.

I lagens förvaltningsrättsliga bestämmelser föreslås närmast vissa språkliga och lagtekhniska ändringar.

I den gällande lagen nämns jord- och skogsbruksministeriet som behörigt ministerium i de bestämmelser som gäller verkställigheten av lagen och utfärdandet av normer på lägre nivå. Statsrådets principbeslut av den 13 december 1995 om beredningen av ändringar i ministeriernas verksamhetsområden och av stadganden om verksamhetsområdena förutsätter att uttrycket vederbörande ministerium används om det ministerium som svarar för verkställigheten av en lag. Ministeriernas verksamhetsområden framgår av reglementet för statsrådet

(1522/1995) och enligt 21 § i det hör foder-ärendena till jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde.

Enligt lagförslaget skall en betydande mängd bestämmelser på lägre nivå utfärdas genom beslut av ministeriet.

2.2. Lagstiftningen inom det veterinärmedicinska området

Allmänt

Lagstiftningen inom det veterinärmedicinska området innehåller inga bestämmelser om hygienkrav som gäller foder av animaliskt ursprung och om tillsynen över kraven. För närvarande utövas tillsynen med stöd av fodermedelslagen. Syftet med propositionen är att foga de bestämmelser som saknas till de veterinärmedicinska författningarna. Bestämmelserna skall i regel tillämpas på tillverkningen av köttbenfodermjöl, fodermjölpulver och fiskmjöl och på sådan tillverkning av pälsdjursfoder och foder för sällskapsdjur där det ingår färskt animaliskt avfall samt på tillsynen över handeln på den inre marknaden och över import och export.

Lagen om veterinär gränskontroll

Syftet med propositionen är att bestämmelser om hygienkrav som gäller kvaliteten på foderfabrikat av animaliskt ursprung, vilka importerats från tredje land, samt om övervakningen av dessa krav vid gränsen skall utfärdas med stöd av lagen om veterinär gränskontroll. Bestämmelserna skall i regel gälla köttbenfodermjöl, fiskmjöl, fodermjölpulver och sådant pälsdjursfoder och foder för sällskapsdjur som innehåller färskt animaliskt avfall samt råvaror för sådana.

Lagen om djursjukdomar

Syftet med propositionen är att bestämmelser om hygienkrav för tillverkningen av foder av animaliskt ursprung och om övervakningen av att kraven iaktas skall utfärdas med stöd av lagen om djursjukdomar. Bestämmelserna skall i allmänhet gälla handeln med köttbenfodermjöl, fodermjölpulver, fiskmjöl samt pälsdjursfoder och foder för sällskapsdjur som innehåller färskt animaliskt avfall och med råvaror för sådana på

den inre marknaden och export av sådana samt tillverkning av bl.a. köttbenfodermjöl, fodermjölpulver, färska pälsdjursfoder och foder för sällskapsdjur.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar som berör bedrivandet av verksamhet

Foderlagen

Lagförslaget medför kostnader särskilt för de verksamhetsidkare som tillverkar och förmedlar vissa foderfabrikat samt för husdjursföretag som enligt lagförslaget skall utarbeta ett kvalitetssäkringssystem som kontrollmyndigheten godkänner.

Enligt den gällande lagen förutsätts det tillstånd av kontrollmyndigheten för att vissa fodertillsatser skall få blandas in i foder. För närvarande finns det 22 sådana tillstånd. Förslaget innebär att antalet sådana av tillstånd beroende verksamhetsidkare, d.v.s. verksamhetsidkare som skall godkännas eller registreras, ommer att fördubblas. Dessutom kommer de som förmedlar ifrågavarande foderfabrikat att omfattas av denna form av tillsyn. För närvarande finns det ca 40 sådana förmedlare. De största fodertillverkarna har redan ordnat egenkontrollen av sin verksamhet. Deras produktion omfattar ca 90 procent av fodermarknaden. Propositionens ekonomiska verkningar kommer således i praktiken att inriktas på sådana små och medelstora företag som inte ännu har något kvalitetssäkringssystem.

Förfarandet med godkännande och registrering av verksamhetsidkare gäller också i vissa fall tillverkningen av foder på gårdsbruksenheterna. Hittills har fabrikat som förutsatt tillsynsmyndighetens godkännande, t.ex. antibiotika, inte fått blandas i fodret på gårdsbruksenheten. Endast vissa av de största gårdsbruksenheterna kan antas för närvarande ha förutsättningar att skaffa ett av myndigheterna godkänt kvalitetssäkringssystem för att blanda ifrågavarande ämnen i fodret på gårdsbruksenheten. Där emot finns det enligt uppskattning några hundra svingårdar och ca 20 fjäderfågårdar där det blandas vitamin- och spårämnen i fodret och som enligt förslaget behöver ett godkänt kvalitetssäkringssystem för detta.

Förslaget om individuellt marknadsfö-

ringstillstånd för tillverkare av vissa tillsatser verksamhetsidkaren ensamrätt att marknadsföra en tillsats under tio år, vilket kan påverka priset på tillsatsfabrikaten.

Ett av de centrala syftena med lagförslaget är att säkerställa foderfabrikatens hygieniska kvalitet, och i synnerhet att förebygga salmonellakontamination. Detta förutsätter att den som tillverkar foderfabrikat sköter hygien i sin produktion med hjälp av ett kvalitetskontrollsystem som bygger på egenkontroll. Fastän systemets säkerhetsnivå ställs så att den motsvarar de krav som verksamhetens art och omfattning kräver, medför den tilläggskostnader för verksamhetsidkaren. Om verksamhetsidkaren vill säkerställa sin egenkontroll kan han ansöka om kontrollmyndighetens godkännande för den. I sådana fall omfattar myndighetstillsynen uppgiften att godkänna och övervaka egenkontrollen. Ansvaret och kostnaderna för tillverkningens kvalitetskontroll överförs således i högre grad än tidigare på näringsidkaren.

Lagstiftningen inom det veterinärmedicinska området

Att bestämmelser som gäller hygienkrav för foderfabrikat av animaliskt ursprung fogas till lagstiftningen inom det veterinärmedicinska området medför inte några betydande verkningar med tanke på verksamhetsidkarna. Foderfabrikat av animaliskt ursprung som importerats från tredje land har redan nu genomgått veterinär gränskontroll för kontroll av de krav som gäller djursjukdomar. Kontrollcentralen för växtproduktion kontrollerar inte längre import av foder av animaliskt ursprung när det gäller hygienkraven för dem och fattar inte heller beslut om detta. Avsikten är att den veterinära kontrollen och kontrollen enligt foderlagen organiseras så att gränsveterinären kontrollerar handlingarna och identifikationen samt bestämmer att prov skall tas. På provet görs de analyser som lagstiftningen på det veterinärmedicinska området och foderlagen förutsätter. Om foderimporten skall förbjudas, fattas beslutet av den myndighet som tillämpas den bestämmelse som förbudet baserar sig på.

Den ändring som föreslås i lagen om djursjukdomar har inte heller några ekonomiska verkningar för verksamhetsidkarna, eftersom tillverkningen och exporten av fo-

der av animaliskt ursprung och handeln med dem på den inre marknaden redan nu övervakas med stöd av lagen om djursjukdomar när det gäller de krav som avser djursjukdomar. De hygienkrav som gäller foder av animaliskt ursprung skall tas med som en del i den nuvarande tillsynen.

3.2. Statsekonomiska verkningar

Verkningar i fråga om organisation och personal

I och med förslaget till foderlag kommer uppgiften att utöva tillsyn över tillverkningen av foderfabrikat att öka betydligt. För att kunna sköta uppgiften att godkänna och registrera verksamhetsidkarna samt för inspektioner och kontroller av egenkontrollen behöver kontrollcentralen för växtproduktion tilläggsresurser. De behövliga resurserna skaffas genom en omorganisering av uppgifterna. Avsikten är att den tillsyn som utförs på gårdsbruksenheterna sköts i samarbete med arbetskrafts- och näringscentralerna.

Propositionen har inga organisatoriska verkningar på den gränskontroll och marknadskontroll som hör till tillsynsuppgifterna och inte heller några verkningar för kontrollcentralens personal. Marknadskontrollens andel ökar, men kontrollcentralen för växtproduktion utnyttjar i allt högre grad arbetskrafts- och näringscentralernas hjälp. Dessa uppskattas kunna sköta uppgifterna med sin nuvarande personal.

De förslag som gäller marknadsföringen av foderämnen och foder tillsatser innehåller inga betydande verkningar i fråga om förvaltning eller organisation.

De bestämmelser om hygienkrav för foderfabrikat av animaliskt ursprung som fogas till de veterinärmedicinska bestämmelserna medför inga verkningar i fråga om organisation och personal.

Täckande av tillsynskostnaderna

Kostnaderna för tillsynen skall täckas enligt de grunder som fastställs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). När denna lag tillämpas bör det inom de olika tillsynsområdena beaktas att

- kostnaderna inom importövervakningen kan täckas till fullt belopp,

- kostnaderna för godkännande och övervakning av verksamhetsidkarnas egenkontroll kan täckas till fullt belopp,

- tillsynskostnaderna när det gäller verksamhetsidkare som inte har en av tillsynsmyndigheten godkänd egenkontroll kan täckas till fullt belopp,

- kostnaderna för salmonellakontrollen inte kan täckas till fullt belopp,

- kostnaderna för marknadskontrollen inte kan täckas och att

- för behandlingen av ansökningar som gäller fodertillsatser och vissa produkter som används i djurfoder och som tillställs EU via Finland kan uppbäras en avgift som täcker kostnaderna för sakkunnigutlåtanden.

Kostnaderna för tillsynen över foderfabrikat uppgår till ca 5,9 milj. mk årligen.

För veterinär gränskontroll uppbärs avgift hos importören. Avgifterna bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten, om inte något annat följer av EG-lagstiftningen. Avgiften omfattar såväl gränskontrollkostnaden som kostnaden för provtagning. Enligt lagen om djursjukdomar skall den som exporterar en produkt betala ersättning för inspektion i samband med exporten till den som utför inspektionen. Jord- och skogsbruksministeriet bestämmer storleken på avgiften och följer härvid i tillämpliga delar det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalets veterinärtaxa.

3.3. Miljöeffekter

De verkningar som användningen av foderfabrikat har på miljön kan bero på att de näringsämnen och eventuella menliga ämnen som finns i foder hamnar i omgivningen i form av djursekret. Genom att krav som gäller foderfabrikatens säkerhet och kvalitet uppställs beaktas också alltid kraven på miljöskydd. Propositionen har inga betydande miljöeffekter.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Förslaget till foderlag har varit på remiss justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, kontrollcentralen för växtproduktion, gentekniknämnden, tullstyrelsen, konkurrensverket, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel,

läkemedelsverket, Livsmedelsindustriförbundet r.f., Finlands Fiskodlarförbund, Finlands Fjäderfäförbund r.f., Finlands Pälstdjursuppfödarens Förbund r.f., Maaseutukeskusten Liitto ry, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund (SLC), Köttforskningsinstitutet i Finland, lantbrukets forskningscentral och företag i foderbranschen.

Till den del propositionen gäller de bestämmelser som gäller genomförande av direktiven framfördes i allmänhet inte några anmärkningar. Det utkast till proposition som var på remiss innehöll bestämmelser om marknadsföringen av foder av GMO-härstamning och varudeklaration för sådana och om anmälningsskyldigheten i anslutning till marknadsföringen av antibiotikafodertillsatser. Foderindustrin och gentekniknämnden motsatte sig att bestämmelser som gäller godkännande och märkning av foder av GMO-härstamning tas in i lagen, medan MTK, SLC, Maaseutukeskusten liitto ry. och miljöministeriet understödde det.

Foderindustrin motsatte sig att anmälningsskyldigheten när det gäller antibiotikafodertillsatser fastställs individuellt för varje överlåtelse, medan anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Maaseutukeskusten liitto ry., MTK, SLC, miljöministeriet och läkemedelsverket understödde det.

Med beaktande av de synpunkter som framförts i utlåtandena har bestämmelserna formulerats så att jord- och skogsbruksministeriet under vissa förutsättningar skall ha befogenhet att utfärda närmare bestämmelser i dessa frågor. De övriga anmärkningar som framfördes i utlåtandena har också i mån av möjlighet beaktats vid den slutliga beredningen av lagförslaget.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Som medlem i EU är Finland skyldigt att harmonisera sin foderlagstiftning i förhållande till EG:s foderlagstiftning och att genomföra EG:s nya foderdirektiv enligt den tidtabell som fastställts för genomförandet av dem. När det gäller innehållet i direktiven hänvisas till det som anförs i punkt 1.2.

I lagen föreslås bemyndiganden, enligt vilka jord- och skogsbruksministeriet får

utfärda närmare bestämmelser om märkning av foder av GMO-härstamning och den individuella anmälningsskyldigheten när det gäller överlåtelse och antibiotikafodertillsatser. På grund av tidtabellen för beredningen av lagförslaget kunde bestämmelserna inte tas in i lagen direkt, eftersom det då inte hade varit möjligt att avlåta propositionen förrän den tid inom vilken anmälan enligt EG:s och världshandelsorganisationens (WTO) anmälningsystem för tekniska bestämmelser skall

göras hade löpt ut. Detta hade inneburit att lagen inte skulle ha kunnat träda i kraft före den tidpunkt som de nya direktiven förutsätter, dvs. senast den 1 april 1998. Det föreslås därför att jord- och skogsbruksministeriet skall utfärda bestämmelserna i fråga efter att ha hört organisationerna i branschen. Detta arrangemang innebär att ministeriet måste notificera de bestämmelser som det ämnar utfärda, om EG inte har antagit sådana författningar som gäller harmonisering av dessa.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Foderlagen

Bestämmelsernas ordningsföljd

Då lagförslagets materiellrättsliga bestämmelser ordnades beaktades att för flera foderfabrikat gäller ett eget direktiv och att tillverkningen och marknadsföringen av vissa foderfabrikat dessutom kräver ett särskilt tillsynsförfarande. Därför har bestämmelserna om olika foderfabrikat samlats i ett särskilt kapitel. De bestämmelser som gäller bedrivandet av verksamhet har tagits in i ett särskilt kapitel. Då bestämmelserna ordnas på detta sätt är det lättare att konstatera att ett direktiv har genomförts. Då genomförandet av varje direktiv kräver en betydande mängd detaljerade bestämmelser, måste också behovet att få en klar helhet av de materiellrättsliga bestämmelserna beaktas då de ordnas upp. Bestämmelserna i lagförslaget har ordnats upp på följande sätt:

1 kap. Allmänna bestämmelser

- 1 §. Syfte
- 2 §. Tillämpningsområde
- 3 §. Definitioner

2 kap. Foderfabrikat

- 4 §. Allmänna kvalitetskrav för foderfabrikat (70/524/EEG, 74/63/EEG, 79/373/EEG, 82/471/EEG, 90/167/EEG, 93/74/EEG, 96/25/EG)
- 5 §. Foderämnen (96/25/EG)
- 6 §. Speciella foderämnen (82/471/EEG)
- 7 §. Genetiskt modifierade foderämnen

8 §. Foderfabrikat för särskilda näringsbehov (93/74/EEG)

9 §. Fodertillsatser (70/524/EEG)

10 §. Foderblandningar (79/373/EEG)

11 §. Foderläkemedel (90/167/EEG)

12 §. Fabrikat som jämföras med foderfabrikat

13 §. Temporära begränsningar (70/524/EEG och 82/471/EEG)

3 kap. Bedrivande av verksamhet

14 §. Anmälningsskyldighet

15 §. Skyldighet att föra register

16 §. Verksamhetsidkarens

kvalitetskontrollskyldighet
17 §. Godkännande av verksamhetsidkare (95/69/EG)

18 §. Registrering av verksamhetsidkare (95/69/EG)

19 §. Anmälningsskyldighet för uppfödare av animalieproduktionsdjur

20 §. Märknings- och förpackningskrav (70/524/EEG, 74/63/EEG, 79/373/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG)

21 §. Vilsledande marknadsföring

22 §. Skadeståndsskyldighet

4 kap. Myndigheter

23 §. Allmän styrning och tillsyn

24 §. Tillsynsmyndighet

25 §. Auktoriserade kontrollörer och provtagare

5 kap. Tillsynen

26 §. Allmänna principer för organisering av tillsynen (70/373/EEG och 95/53/EG)

27 §. Kontroller

28 §. Tillsynsregister (95/69/EG)

- 29 §. Tillsynsplan
- 30 §. Tillsynen över foderfabrikat som släppts ut på marknaden och foderfabrikat från Europeiska unionen (95/53/EG)
- 31 §. Import- och exportövervakning (95/53/EG)
- 32 §. Offentliggörande av kontrollresultat
- 33 §. Tystnadsplikt
- 34 §. Uppbörd av tillsynskostnader
- 35 §. Kontrollarvoden och kostnadsersättningar

6 kap. Tvångsmedel

- 36 §. Förbud (95/53/EG)
- 37 §. Aterkallelse eller ändring av godkännande som verksamhetsidkare (95/69/EG)
- 38 §. Aterkallelse eller ändring av registrering (95/69/EG)
- 39 §. Vite

7 kap. Särskilda bestämmelser

- 40 §. Andringssökande
- 41 §. Straffbestämmelse
- 42 §. Närmare bestämmelser
- 43 §. Ikraftträdande

Motivering till paragraferna

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. *Syfte.* Det föreslås att bestämmelsen om lagens syfte formuleras på nytt. Den bestämmelse som gäller syftet bör formuleras så att bestämmelserna i lagförslaget kan motiveras med de uppställda målen. I lagförslaget ingår bestämmelser som går ut på att garantera att de foder som används för utfodring av djur inte orsakar fara för människors och djurs hälsa eller för miljön. Den indirekta avsikten med bestämmelserna är också att trygga att de livsmedel som fås från djuren inte på grund av fodret orsakar fara för konsumenternas hälsa. Kvaliteten på husdjursprodukter och verksamhetens produktivitet är i avgörande grad beroende av kvaliteten på de foder som används och deras säkerhet. De krav som gäller märkningen av foderfabrikat har en central betydelse för trygghet av förutsättningarna för en riktig och säker användning av foderfabrikaten.

2 §. *Tillämpningsområde.* I lagens tillämpningsområde föreslås inte några väsentliga ändringar. Det föreslås att bestämmelsen om tillämpningsområdet formuleras så att i stäl-

let för uttrycket marknadsföring används uttrycket utsläppande på marknaden, så som det definieras i kontrolldirektivet. Utsläppande på marknaden är ett vidare begrepp än marknadsföring.

Foderfabrikat som transporteras via Finland utan att förtullas har inte omfattats av lagens tillämpningsområde. Kontrolldirektivet förutsätter dock att också dessa övervakas. De bör således fogas till tillämpningsområdet.

De viktigaste bestämmelserna i lagförslaget är de bestämmelser som har till syfte att förhindra att foderfabrikat som har kontaminerats med ämnen eller organismer som är skadliga för djurens hälsa tillverkas för att släppas ut på marknaden, släpps ut på marknaden eller används. I lagen om djursjukdomar och lagen om veterinär gränskontroll ingår också bestämmelser med stöd av vilka det övervakas att vissa foderfabrikat av animaliskt ursprung och också vissa andra särskilt fastställda foder, såsom hö och halm, inte innehåller element som kan orsaka djursjukdomar. Båda författningarna bör kunna tillämpas utan hinder av varandra. Den i lagförslaget avsedda tillsynsmyndighetens och veterinärmyndighetens tillsynsuppgifter har koordinerats för att en ändamålsenlig och effektiv tillsyn skall kunna organiseras.

3 §. *Definitioner.* Lagen innehåller flera begrepp som gäller foderfabrikat och som definieras i detalj i gemenskapslagstiftningen. Verkställigheten av lagstiftningen på det sätt som gemenskapens direktiv förutsätter kräver att de begrepp som används i direktiven också används i lagen. I paragrafen ingår dessutom vissa definitioner för förtydligande av de bestämmelser som gäller tillsynen.

2 kap. Foderfabrikat

4 §. *Allmänna kvalitetskrav för foderfabrikat.* I lagen föreslås en allmän bestämmelse om foderfabrikatens säkerhet och kvalitet. Endast sådana foderfabrikat som är oförfalskade, oskadliga och av god kvalitet samt lämpliga för sitt ändamål får tillverkas för att släppas ut på marknaden, släppas ut på marknaden, importerar, användas och exporteras.

I rådets direktiv 74/63/EEG om fastställande av tillåtna maximihalter av främmande ämnen och produkter i djurfoder fastställs

tillåtna maximihalter av främmande ämnen och produkter och bestäms under vilka förutsättningar foder får blandas med sådana foderämnen i vilka den tillåtna maximihalten sådana ämnen överskrids. Kontrollen av foderhygien, liksom salmonellakontrollen, utgör dessutom en väsentlig del av foderkontrollen i Finland. Foderfabrikat får inte innehålla salmonella. Jord- och skogsbruksministeriet skall utfärda beslut om detta.

I direktivet om marknadsföring av foderråvaror ingår allmänna bestämmelser om att fodren skall vara rena och fria från restsubstanser. I de direktiv som gäller foderfabrikat ingår dessutom bestämmelser om foderfabrikatens kvalitet.

Avsikten är att detaljerade krav som gäller foderfabrikatens sammansättning och kvalitet skall meddelas i ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet med stöd av de särskilda bestämmelser som gäller foderfabrikat. Om ett foderfabrikat godkänns genom att det införs i en förteckning, tas dessa krav vanligen in i förteckningen över godkännande invid foderfabrikatet i fråga.

Tillverkning för utsläppande på marknaden, import, utsläppande på marknaden, användning och export av sådana foderfabrikat som inte uppfyller dessa krav skall vara straffbart med stöd av bestämmelsen.

5 §. *Foderämnen.* I allmänna motiveringen redogörs för direktivet om marknadsföring av foderråvaror. Behovet av direktivet grundar sig på att den fria avyttringen av foderråvaror inom gemenskapen förutsätter att samma benämningar på och specifikationer för foderråvarorna används inom gemenskapen. I bilagan till direktivet om marknadsföring av foderråvaror nämns och beskrivs de vanligaste foderråvaror som finns på marknaden inom gemenskapen. I förteckningen anges foderråvarans benämning, beskrivning och obligatoriska märkningskrav. I den fastställs inte längre foderråvarornas näringsämnessammansättning i detalj. Det är jord- och skogsbruksministeriets uppgift att publicera en sådan förteckning.

Förteckningen är inte fullständig. Enligt gemenskapens bestämmelser får också andra foderråvaror tillverkas, släppas ut på marknaden och användas, under förutsättning att de klart skiljer sig från de benämningar och beskrivningar av foderråvaror som används i förteckningen och inte kan vilseleda köparna, andra mottagare eller användare och att de har anmälts till kontrollcentralen för växt-

produktion enligt de bestämmelser som den utfärdat.

I den fodermedelsförteckning som jord- och skogsbruksministeriet har publicerat har införts de foder som direkt nämns i rådets direktiv om saluföring av foderråvaror (77/101/EEG) samt de foder för vilka energivärdet och näringsämnenas smältbarhetsvärden har utretts i Finland. I praktiken har den förteckning som ingår i ministeriets beslut blivit en förteckning över alla de foder som finns på marknaden i Finland.

Paragrafen skall också gälla foderämnen som används för utfodring av djur vid animalieproduktionsenheterna och som skall vara sunda, oförfalskade och av säljbar kvalitet och inte får utgöra någon risk för djurs eller människors hälsa. Förteckningen över förbjudna ämnen utvidgas så att den också gäller användningen av foderämnen. De förbjudna foderämnen som nämns i förteckningen får således inte saluföras, användas i utfodring av djur eller vidarebearbetas.

6 §. *Speciella foderämnen.* I den gällande lagen går de speciella foderämnena under benämningen "vissa produkter som används i djurfoder". Behovet att ändra de bestämmelser som gäller produkter i denna kategori av foderfabrikat behandlas i den allmänna motiveringen. Det är fråga om produkter vilkas säkerhet skall undersökas enligt ett gemenskapsförfarande innan de godkänns för avyttring (direktiv 82/471/EEG). Till dessa produkter hör produkter som används som proteinkälla i djurfoder, såsom proteinprodukter som framställts av mikroorganismer, aminosyror och urea. Enligt förslaget får endast sådana speciella foderämnen som har införts i den förteckning över speciella foderämnen som jord- och skogsbruksministeriet för och publicerar och har godkänts av gemenskapen tillverkas för att släppas ut på marknaden, släppas ut på marknaden, importeras och användas för tillverkning av foder och för utfodring av djur.

När det gäller tillverkning och utsläppande på marknaden av dessa produkter måste villkor uppställas såväl för bedömning och godkännande av produkternas säkerhet som för tillverkning och avyttring av dem. Enligt lagförslagets 17 § får sådana tillverkas för att släppas ut på marknaden och släppas ut på marknaden endast av en verksamhetsidkare som tillsynsmyndigheten godkänner.

7 §. *Genetiskt modifierade foderämnen.* Med hänvisning till det som anförs i 2

punkten i den allmänna motiveringen föreslås i lagen bestämmelser om tillverkning för utsläppande på marknaden, utsläppande på marknaden och användning av foderämnen som innehåller genetiskt modifierade fortplantningsdugliga organismer eller en icke fortplantningsduglig beståndsdel som härrör ur en sådan organism.

I fråga om utsläppande på marknaden av foderfabrikat som innehåller genetiskt modifierade fortplantningsdugliga organismer gäller bestämmelserna i 6 kap. gentekniklagen. För utsläppande på marknaden behövs godkännande av gentekniknämnden och ett sådant kan meddelas först efter det att kommissionen har samtyckt till det.

Bestämmelserna i gentekniklagen gäller inte sådana fabrikat som innehåller en icke fortplantningsduglig beståndsdel som härrör ur en genetiskt modifierad organism, men som inte innehåller någon fortplantningsduglig genetiskt modifierad organism. Ett sådant är t.ex. ett fabrikat som innehåller stärkelse, protein eller DNA som härrör ur en genetiskt modifierad sort, men som inte kan användas för att odla levande växter, t.ex. foder som har malts av frön av en genetiskt modifierad sort. Om en sådan sort har godkänts för utsläppande på marknaden för att användas i djurfoder enligt bestämmelserna i gentekniklagen, kan detta godkännande anses tillräckligt för utredande av ett sådant foders säkerhet.

Med hänvisning till det som anförs i 4 och 5 punkten i allmänna motiveringen föreslås att bestämmelsen utformas som ett bemyndigande så att jord- och skogsbruksministeriet får utfärda behövliga bestämmelser.

8 §. *Foderfabrikat för särskilda näringsbehov.* Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat de bestämmelser som rådets direktiv 93/74/EEG om foder för särskilda näringsbehov förutsätter med stöd av det lagrum som gäller fodermedel. I lagen föreslås en särskild bestämmelse om dessa foder. Det är jord- och skogsbruksministeriets uppgift att bestämma för vilka särskilda näringsbehov sådana foder får marknadsföras och vilka näringsegenskaper fodret bör ha. Detaljerade gemenskapsbestämmelser har utfärdats om dessa foders varudeklaration.

9 §. *Fodertillsatser.* Endast sådana fodertillsatser vilkas säkerhet har utretts och godkänts enligt rådets direktiv 70/524/EEG om fodertillsatser får släppas ut på marknaden inom gemenskapen. De godkända tillsatserna

har införts i den förteckning som ingår som bilaga till det nämnda direktivet. Medlemsstaterna skall genom nationella beslut publicera en förteckning över godkända fodertillsatser. En medlemsstat får inte, utom i vissa undantagsfall, förbjuda marknadsföringen av godkända fodertillsatser inom sitt territorium. En medlemsstat kan förbjuda användningen av en fodertillsats med hänvisning till skyddsklausulen i direktivet. Då skall kommissionen pröva de grunder som medlemsstaten framför, och genom sitt beslut på nytt ta ställning till om användningen av fodertillsatsen skall tillåtas.

Gemenskapen kan godkänna en fodertillsats för endast en viss tid, om tillräcklig utredning om dess effekt inte har uppvisats. En medlemsstat kan enligt egen prövning godkänna marknadsföringen av en sådan fodertillsats inom sitt territorium, men denna möjlighet kommer att slopas för att marknadsföringen av fodertillsatser skall kunna förenhetligas inom EU.

De villkor som gäller utsläppande av vissa fodertillsatser på marknaden har genom en ändring av direktivet om fodertillsatser ändrats så att vissa fodertillsatser får marknadsföras endast av den som har marknadsföringstillstånd av gemenskapen. En bestämmelse om detta bör ingå i lagen. Denna tillståndsplikt ger tillståndshavaren ensamrätt att marknadsföra sina produkter under tio år. Detta hindrar dock inte att andra ansöker om godkännande av motsvarande produkter.

Direktivet om fodertillsatser har ändrats så att godkännande av tillsatser kommer att meddelas genom kommissionens förordning. När förordningen har trätt i kraft kommer medlemsstaterna inte längre att publicera någon förteckning över godkända tillsatser. Det föreslås därför att bestämmelsen om godkännande av tillsatser formuleras så att ovan nämnda förfarande skall tillämpas, om inte något annat följer av gemenskapens bestämmelser.

10 §. *Foderblandningar.* I paragrafen föreslås bestämmelser om tillverkning för utsläppande på marknaden, utsläppande på marknaden, användning och import av foderblandningar i enlighet med rådets direktiv om saluföring av foderblandningar (79/373/EEG). Med tanke på det sakliga innehållet motsvarar regleringen enligt gällande lag.

11 §. *Foderläkemedel.* Innehållet i de föreslagna bestämmelserna motsvarar bestäm-

melserna i den gällande lagen i enlighet med rådets direktiv om fastställande av villkor för framställning, utsläppande på marknaden och användning av foderläkemedel inom gemenskapen (90/167/EEG). Bestämmelserna har delvis placerats på ett annat sätt än i den gällande lagen av den orsaken att de bestämmelser som gäller bedrivande av verksamhet och tillsynen över den har flyttats över till särskilda kapitel.

12 §. *Fabrikat som jämföras med foderfabrikat.* De senaste åren har flera detaljerade bestämmelser om olika slag av foderfabrikat utfärdats inom gemenskapen. Foder för särskilda näringsbehov ansågs höra till foder och de nationella bestämmelser som gäller dem utfärdades genom ministeriets beslut med stöd av ett bemyndigande i fodermedelslagen. Inom gemenskapen bereds för närvarande bestämmelser om näringstillskott för djur. I vissa fall kan det vara oklart i vilken redan reglerad kategori av foder de nya bestämmelserna skall placeras. Eftersom det inte kan anses ändamålsenligt att särskilda bestämmelser om varje ny typ av foderfabrikat skall tas in i lagen, föreslås att ministeriet i dylika fall får utfärda de nationella beslut som gemenskapslagstiftningen förutsätter.

13 §. *Temporära begränsningar.* Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen (direktiv 70/524/EEG och 82/471/EEG).

3 kap. Bedrivande av verksamhet

14 §. *Anmälningskyldighet.* Paragrafens 1—3 mom. motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen.

Med hänvisning till det som anförs i 2 och 5 punkten i allmänna motiveringen föreslås i paragrafen en bestämmelse, enligt vilken jord- och skogsbruksministeriet, efter att ha hört foderindustrin, foderhandeln och lantbruksproducenternas organisationer, får utfärda närmare bestämmelser om hur en verksamhetsidkare som till en uppfödare av animalieproduktionsdjur överlåter sådana foderfabrikat som innehåller antibiotikatillsatser, eller överlåter foderläkemedel, skall göra en individuell anmälan om varje överlåtelse för att uppföljning av användningen av dessa fabriker skall kunna organiseras. I praktiken levereras en stor del av produkterna i fråga från tillverkaren direkt till lägenheten, men

t.ex. grisfoder går delvis via foderhandeln till gårdsbruksenheterna.

15 §. *Skyldighet att föra register.* Paragrafens 1 mom. motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen.

Det föreslås att bestämmelsen kompletteras så att verksamhetsidkaren skall föra bok över överlåtelserna av sådana foderfabrikat som innehåller antibiotikatillsatser eller av foderläkemedel till en uppfödare av animalieproduktionsdjur. Med hänvisning till det som anförs i 2 och 5 punkten i allmänna motiveringen föreslås i paragrafen en bestämmelse, enligt vilken ministeriet, efter att ha hört foderindustrin, foderhandeln och lantbruksproducenternas organisationer, får utfärda närmare bestämmelser om hur en verksamhetsidkare som till en uppfödare av animalieproduktionsdjur överlåter sådana foderfabrikat som innehåller antibiotikatillsatser, eller överlåter foderläkemedel, skall föra bok över de antibiotika som överlåtit, individuellt för varje överlåtelse.

Paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser om den rätt att få upplysningar som tillsynsmyndigheterna, auktoriserade kontrollörer och provtagare har och som kontrollerarna enligt den föreslagna lagen och tillsynen förutsätter. Enligt bestämmelsen skall verksamhetsidkaren på anfordran lämna den som utför kontrollen alla de uppgifter som behövs för tillsynen och kontrollen.

16 §. *Verksamhetsidkarens kvalitetskontrollskyldighet.* I paragrafen föreslås bestämmelser om egenkontroll när det gäller en verksamhetsidkare som tillverkar foderfabrikat samt om andra föreskrifter som gäller tillverkningen av foderfabrikat. I paragrafens 1 mom. finns bestämmelser om verksamhetsidkarens skyldighet att organisera sin verksamhet så att kvaliteten på foderfabrikaten bibehålls oförändrad tills fabriken släpps ut på marknaden.

En verksamhetsidkare som tillverkar foderfabrikat ges i paragrafen också möjlighet att hos tillsynsmyndigheten ansöka om godkännande för sin egenkontroll. En godkänd egenkontroll står på en mera krävande nivå, där myndighetstillsynen omfattar godkännande och övervakning av egenkontrollen. Jord- och skogsbruksministeriet bemyndigas att i anslutning till den egenkontroll som verksamhetsidkaren organiserar utfärda närmare bestämmelser om de minimikrav som gäller produktions- och förvaringslokalerna, tillverkningsmetoderna och produktionsa-

nordningarna, upplagrings- och förvaringslokalerna för foderfabrikat som har släppts ut på marknaden samt transportmedlen och bestämmelser om uppföljningsuppgifterna. Avsikten med egenkontrollen är att förbättra möjligheterna att snabbt förebygga problem, som eventuellt sträcker sig ända till lägenheterna. Den kontroll av tillverkningen som sker från myndighetens sida är alltid oundvikligen stickprovskontroller och en långsammare verksamhet än företagets egen verksamhet.

17 §. *Godkännande av verksamhetsidkare.* Med hänvisning till den allmänna motiveeringen föreslås i lagen, i överensstämmelse med direktivet om godkännande och registrering av företag som tillverkar vissa foderfabrikat, en bestämmelse om sådant godkännande av verksamhetsidkare som tillverkningen, utsläppandet på marknaden och användningen av vissa foderfabrikat förutsätter. Skyldigheten att ansöka om förhandsgodkännande skall gälla sådana verksamhetsidkare som i foderämnen eller foderblandningar blandar foderämnen som innehåller menliga ämnen, produkter eller organismer, alla verksamhetsidkare som för att släppa ut på marknaden tillverkar och släpper ut på marknaden eller förmedlar speciella foderämnen samt verksamhetsidkare som tillverkar, förmedlar eller för tillverkning av foderfabrikat använder vissa, genom jord- och skogsbruksministeriets beslut närmare fastställda fodertillsatser eller förblandningar som innehåller sådana, också när detta sker på en gårdsbruksenhet eller på någon annan animalieproduktionsenhet för eget bruk.

Ett villkor för godkännandet skall vara att de minimikrav som gäller lokaliteterna och produktionsanordningarna, personalen, produktionen, upplagringen och dokumentationen uppfylls. Dessutom skall verksamhetsidkaren med tanke på kvalitetssäkringen av sin verksamhet ha ett kvalitetssäkringssystem som tillsynsmyndigheten har godkänt. Förfarandet skall grunda sig på att identifiera verksamhetens kritiska punkter och se till att de hålls under kontroll. I direktivet beskrivs kraven på kvalitetssäkringssystem i detalj.

18 §. *Registrering av verksamhetsidkare.* Med hänvisning till den allmänna motiveeringen föreslås i lagen, i överensstämmelse med direktivet om godkännande och registrering av företag som tillverkar vissa foderfabrikat, en bestämmelse om sådan registrering som tillverkningen, förmedlingen

och användningen av vissa fodertillsatser förutsätter.

Skyldigheten att ansöka om registrering skall gälla sådana verksamhetsidkare som för att släppa ut på marknaden tillverkar, släpper ut på marknaden, förmedlar och för tillverkning av foderfabrikat för utsläppande på marknaden eller för eget bruk använder sådana fodertillsatser som enligt beslut av jord- och skogsbruksministeriet får tillverkas, släppas ut på marknaden och användas endast av registrerade verksamhetsidkare. Till dessa tillsatser hör bl.a. vissa vitamin-, spårämnes- och enzympreparat som används som tillsatser.

Ett villkor för registreringen skall vara att de minimikrav som gäller lokaliteterna och produktionsanordningarna, personalen, produktionen, upplagringen och dokumentationen uppfylls. Dessutom förutsätts att verksamhetsidkaren har ordnat kvalitetssäkringen av sin verksamhet enligt ett visst kvalitetssäkringssystem. I direktivet beskrivs de krav som skall ställas på kvalitetskontrollen av registrerad verksamhet. De är lindrigare än när det gäller funktioner som kräver godkännande.

Kravet på registrering gäller också den som på en gårdsbruksenhet använder dessa produkter för utfodring av boskap. Finland har dock möjlighet att till vissa delar avvika från bestämmelserna i direktivet, eftersom Finland i samband med beredningen av ändringen av tillsatsdirektivet beviljades ett undantag, enligt vilket sådana vitaminpreparat som i Finland helt allmänt ges direkt till djuren fortfarande får användas. I praktiken innebär undantaget att gårdbruksenheterna får använda fabriken i fråga och inte skall omfattas av registreringssystemet. Avsikten är att möjligheten till undantag skall beaktas i de ministeriebeslut som gäller systemet.

19 §. *Anmälningskyldighet för uppfödare av animalieproduktionsdjur.* Med hänvisning till det som anförs i 2 punkten i allmänna motiveeringen föreslås i paragrafen att en verksamhetsidkare under karenstiden skall informera den som köper eller förmedlar hans djur om de antibiotikapreparat som har använts. Då kan köparen bättre beakta den behandling och utfodring som djuret har fått tidigare.

20 §. *Märknings- och förpackningskrav.* Bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i den gällande fodermedelslagen, utom i det avseendet att ministeriet har för avsikt att

närmare bestämma om märkningen av genetiskt modifierade foderämnen. Med stöd av det som anförs i 2 och 5 punkten i allmänna motiveringen föreslås i lagen en bestämmelse, enligt vilken jord- och skogsbruksministeriet kan utfärda närmare bestämmelser om hurudana anteckningar som skall tas i bruk i varudeklarationen för ett genetiskt modifierat foderämne. Avsikten är att bestämma att ett märkningssätt som överensstämmer med kommissionens rekommendationer skall tas i bruk, varvid det finns tre märkningssätt i enlighet med foderämnets egenskaper, dvs. foderämnet innehåller, kan innehålla eller innehåller inte genetiskt modifierat foderämne.

21 §. *Vilseledande marknadsföring.* Det sakliga innehållet i bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen.

22 §. *Skadeståndsskyldighet.* Med hänvisning till det som anförs i 2 punkten i allmänna motiveringen föreslås i paragrafen en bestämmelse om att de som tillverkar och förpackar och de som till Finland importerar foderfabrikat skall ha s.k. strikt ansvar för de foderfabrikat som de säljer. Med detta avses att utöver uppsåtliga eller av vårdslöshet förorsakade skador också skador som uppkommit oberoende av vårdslöshet skall ersättas köparen. Utan en särskild bestämmelse fastställs ersättningsskyldigheten vid köp mellan näringsidkare med stöd av köplagen (355/1987) och vid konsumentköp med stöd av konsumentskyddslagen (38/1978). I dessa lagar är ersättningsansvaret delvis oberoende av vårdslöshet och delvis baserat på vårdslöshet.

Det är dock motiverat att begränsa ersättningsskyldigheten så att ersättningsskyldighet inte förligger, om den av vilken ersättning krävs gör sannolikt att foderfabrikatet inte hade det fel som orsakat skadan när han släppte ut det på marknaden.

Den som tillverkar, förpackar eller till Finland importerar ett foderfabrikat kan sälja det direkt till den slutliga användaren. I sådana fall riktar sig köparens krav direkt till en ovan nämnd aktör. I praktiken är det dock vanligare att någon annan än en ovan nämnd aktör är säljare. Enligt paragrafens 2 mom. föreslås att en sådan säljares ställning vid köpet skall lämnas beroende av bestämmelserna i köplagen. I sådana fall svarar säljaren endast för direkta skador, om han inte gör sig skyldig till vårdslöshet.

Det kan bli aktuellt att pröva frågan om

ersättning för skada som orsakats av ett foderfabrikat också enligt ersättningsbestämmelserna i gentekniklagen. Enligt gentekniklagen bestäms skadeståndsskyldigheten beroende på fallet med stöd av lagen om ersättning för miljöskador (737/1994), produktansvarslagen (694/1990) eller skadeståndslagen (412/1974). Gentekniklagen begränsar inte den skadelidandes rätt till ersättning med stöd av någon annan lag.

4 kap. Myndigheter

23—25 §. *Allmän styrning och tillsyn. Tillsynsmyndighet. Auktoriserade kontrollörer och provtagare.* Paragraferna innehåller bestämmelser om de myndigheter som skall sköta verkställigheten av lagen samt utöva tillsyn. Förslaget motsvarar de bestämmelser i den gällande lagen som gäller behöriga myndigheter.

5 kap. Tillsynen

26 §. *Allmänna principer för organisering av tillsynen.* I paragrafen föreslås bestämmelser om de allmänna principerna för organisering av tillsynen. I paragrafens 1 mom. föreslås att jord- och skogsbruksministeriet skall ha befogenheter att besluta om de allmänna principerna för organisering av tillsynen. Bestämmelsen är nödvändig för att de motsvarande bestämmelser om organisering av tillsynen som ingår i kontrolldirektivet skall kunna genomföras. De principer som ingår i kontrolldirektivet gäller bl.a. kontrollernas regelbundenhet, proportionalitet och objektivitet samt olika sätt att utföra kontrollerna och deras olika skeden.

Paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om principerna för tillsynen över tillverkningen av foderfabrikat.

27 §. *Kontroller.* I paragrafen föreslås bestämmelser om de befogenheter som tillsynsmyndigheterna samt de personer som har auktoriserats eller förordnats för tillsynsuppgifter har då de utför kontrollerna. Paragrafens 1 mom. motsvarar i huvudsak den gällande lagen.

Enligt paragrafens 2 mom. skall jord- och skogsbruksministeriet utfärda närmare bestämmelser om kontrollverksamheten. Beslutet skall gälla principerna för utförandet av kontrollerna samt för tagning, sändande och undersökning av prov, vilka huvudsakli-

gen baserar sig på EG:s direktiv, medan ordnandet av kontrollerna i enskilda fall skall ankomma på kontrollcentralen för växtproduktion.

28 §. *Tillsynsregister.* I paragrafen föreslås bestämmelser om de tillsynsregister som tillsynsmyndigheten skall föra. Enligt 1 mom. skall tillsynsmyndigheten föra register och publicera en förteckning över anmätningsskyldiga verksamhetsidkare, förhandsgodkända verksamhetsidkare och verksamhetsidkare som skall registreras. Tillsynsmyndigheten skall också föra register över de gårdsbruksenheter och andra djuruppfödare till vilka en verksamhetsidkare har överlåtit foderfabrikat med antibiotikatillsatser eller foderläkemedel för att användas för utfodring av djur.

I lagförslaget har bestämmelserna om registren utformats så att de inte behöver ändras på grund av den revidering av personregisterlagen som för närvarande är underberedning. Det föreslås därför att det i bestämmelserna om registren endast allmänt skall hänvisas till bestämmelserna om skydd för personuppgifter.

Enligt paragrafens 3 mom. skall jord- och skogsbruksministeriet utfärda närmare bestämmelser om hur registren skall föras och publiceras.

29 §. *Tillsynsplan.* I paragrafen ingår bestämmelser om den årliga tillsynsplan som kontrollcentralen för växtproduktion skall uppgöra. Närmare bestämmelser om den skall utfärdas av jord- och skogsbruksministeriet. Innehållet i bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen.

30 §. *Tillsynen över foderfabrikat som släppts ut på marknaden och foderfabrikat från Europeiska unionen.* Enligt paragrafens 1 mom. skall foderfabrikat som har släppts ut på marknaden övervakas genom stickprovskontroller som berör handel, upplagring, överlåtelse och användning. Paragrafen innehåller också bestämmelser om hur foderfabrikat som importeras till Finland från EU:s övriga medlemsstater skall kontrolleras i Finland. Bestämmelserna baserar sig huvudsakligen på kontrolldirektivet och motsvarar i princip bestämmelserna i den gällande lagen.

31 §. *Import- och exportövervakning.* I paragrafen föreslås bestämmelser om hur foderfabrikat som importeras från stater utanför EU skall kontrolleras i Finland. Bestämmelserna baserar sig huvudsakligen på kon-

trolldirektivet och motsvarar i princip bestämmelserna i den gällande lagen.

Foderfabrikat som skall exporteras skall uppfylla minst de kvalitetskrav som handeln på den inre marknaden förutsätter. Enligt paragrafens 5 mom. skall exporten av foderfabrikat övervakas genom kontroller partivis eller genom att egenkontrollen hos den verksamhetsidkare som tillverkar foderfabrikat övervakas.

32 §. *Offentliggörande av kontrollresultat.* I paragrafen föreslås en bestämmelse om offentliggörande av resultaten av tillsynskontrollerna. En sådan bestämmelse ingår också i den gällande lagen.

33 §. *Tystnadsplikt.* Bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen.

34 §. *Uppbörd av tillsynskostnader.* Avgiften till staten för sådana myndighetsprestationer som avses i den föreslagna lagen bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), om inte något annat följer av EG:s lagstiftning. Jord- och skogsbruksministeriet skall utfärda närmare bestämmelser om kontrollavgifterna i enlighet med EG-rättsakterna.

En stram salmonellakontroll inom primärproduktionen är en väsentlig del av den nationella salmonellabekämpningen i hela livsmedelskedjan, vilken har en avsevärd samhällelig betydelse för människors och djurs hälsa. Kostnaderna för salmonellakontrollen bör betalas av staten.

Enligt förslaget skall staten svara för kostnaderna för planeringen av tillsynen och upprätthållandet av systemet samt för kostnaderna för marknadstillsynen inom detaljhandeln.

För sådana ansökningar som via Finland har tillställts EU och som gäller fodertillsatser och vissa produkter vilka används i djurfoder uppbärs en avgift som motsvarar kostnaderna för den vetenskapliga prövningen av ansökningarna.

35 §. *Kontrollarvoden och kostnadsersättingar.* Bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen.

6 kap. Tvångsmedel

36 §. *Förbud.* Det sakliga innehållet i bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen. Till paragrafen har fogats de tvångsmedel som avses i kontrolldirektivet. Enligt dem kan tillsynsmyndigheten bestäm-

ma att ett fabrikat som inte får släppas ut på marknaden eller importeras skall dekontamineras eller annars behandlas på lämpligt sätt eller användas för andra ändamål.

37 §. *Återkallelse eller ändring av godkännande.* Enligt paragrafen skall tillsynsmyndigheten återkalla ett förhandsgodkännande som verksamhetsidkare enligt 17 §, om verksamhetsidkaren upphör med den verksamhet som godkännandet gäller eller om verksamheten uppvisar sådana med tanke på godkännandet allvarliga brister eller avvikelser som inte kan avhjälpas inom rimlig tid. I paragrafens 2 mom. ingår bestämmelser om ändring av godkännandet, om verksamhetsidkaren ämnar bedriva någon annan verksamhet enligt 17 § eller om den nya verksamheten skall ersätta den tidigare godkända verksamheten eller en del av den.

38 §. *Återkallelse eller ändring av registrering.* På motsvarande sätt som enligt föregående paragraf kan tillsynsmyndigheten återkalla en registrering, om allvarliga brister eller avvikelser konstateras i en registrerad verksamhetsidkares verksamhet eller om verksamhetsidkaren upphör med verksamheten. I paragrafens 2 mom. ingår bestämmelser om ändring av registreringen, om verksamhetsidkaren ämnar bedriva någon annan verksamhet enligt 18 § eller om den nya verksamheten skall ersätta den tidigare registrerade verksamheten eller en del av den.

39 §. *Vite.* Bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen.

7 kap. Särskilda bestämmelser

40 §. *Ändringssökande.* I paragrafen ingår en bestämmelse om sökande av ändring i beslut som avses i den föreslagna lagen. Ändring söks i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i tillsynsmyndighetens beslut söks således hos länsrätten och i jord- och skogsbruksministeriets beslut hos högsta förvaltningsdomstolen.

41 §. *Straffbestämmelse.* Paragrafen innehåller en straffbestämmelse som gäller brott mot den föreslagna lagen. Bestämmelserna motsvarar huvudsakligen bestämmelserna i den gällande lagen.

42 §. *Närmare bestämmelser.* Enligt paragrafen skall närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen utfärdas genom ministeriebeslut.

43 §. *Ikraftträdande.* Lagen föreslås träda i

kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. Samtidigt upphävs fodermedelslagen jämte ändringar. De beslut som jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat med stöd av den gällande fodermedelslagen skall fortfarande förbli i kraft, om det inte strider mot denna lag.

1.2. Lagen om veterinär gränskontroll

1 §. *Lagens syfte.* Det föreslås att till paragrafen fogas att syftet med lagen också är att övervaka den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung som importeras från tredje land.

2 §. *Tillämpningsområde.* Det föreslås att lagens tillämpningsområde utvidgas så att också hygienkrav för foder av animaliskt ursprung kan uppställas med stöd av lagen i den mån kraven i fråga ingår i EG:s lagstiftning inom det veterinärmedicinska området. Med hygienkrav avses krav som gäller produktens mikrobiologiska och parasitologiska hygieniska kvalitet. Den hygieniska kvalitetskontrollen gäller också rests substanser av läkemedel.

5 §. *Införelsevillkor.* I detta lagrum bestäms om jord- och skogsbruksministeriets befogenheter att meddela föreskrifter om de införelsehandlingar och förutsättningar för införelse som gäller produkterna. Det föreslås att till paragrafens 1 mom. fogas en bestämmelse om uppställande av hygienkrav för foder av animaliskt ursprung.

1.3. Lagen om djursjukdomar

1 a §. Det föreslås att tillämpningsområdet för lagen om djursjukdomar utvidgas så att lagen utöver bekämpande och förebyggande av djursjukdomar också skall gälla tryggheten av den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung. Lagen skall tillämpas på de krav som gäller den hygieniska kvaliteten vid tillverkningen av foder av animaliskt ursprung samt på tillsynen över att kraven iakttas. Med stöd av lagen skall närmare bestämmelser om kraven kunna utfärdas. Kraven skall gälla foderfabrikat av animaliskt ursprung som inom handeln på Europeiska gemenskapens inre marknad exporteras från eller importeras till Finland eller som från Finland exporteras till länder utanför gemenskapen. De nämnda hygienkraven skall omfattas av lagens tillämpningsområde

då bestämmelser om dem ingår i Europeiska gemenskapens lagstiftning inom det veterinärmedicinska området.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

I propositionen föreslås att bestämmelserna på lägre nivå än lag skall utfärdas genom beslut av jord- och skogsbruksministeriet. Detta är motiverat, eftersom bestämmelserna på lägre nivå närmast kommer att innehålla regler av mycket teknisk natur enligt EG:s direktiv, vilka tas in direkt från direktiven. Regleringsnivån är motiverad också därför att då direktiven ändras måste också Finlands motsvarande bestämmelser ändras hela tiden.

Den föreslagna foderlagen innehåller befogenheter för jord- och skogsbruksministeriet att utfärda närmare bestämmelser om bl.a. kvalitetskraven för foderfabrikat, förteckningarna, de krav som skall ingå i dem, de uppgifter som skall lämnas då en ansökan görs och ansökningsförfarandet, grunderna för införandet i en förteckning, de märknings- och förpackningskrav som gäller foderfabrikat, produktions- och förvaringslokaler samt organiseringen av tillverkarnas egenkontroll, högsta tillåtna avvikelser i varudeklarationerna från de värden som konstaterats vid kontrollerna, maximihalter av menliga ämnen, produkter och organismer i foderfabrikat, foderblandningarnas typbenämningar samt utredningar över godkännande av genetiskt modifierade foderämnen och tillverkning, utsläppande på marknaden och förskrivning av foderläkemedel.

Ministeriet skall också godkänna dem som tillverkar vissa fodertillsatser, förblandningar och foderblandningar samt utfärda närmare

bestämmelser om grunderna för detta godkännande, de uppgifter som skall bifogas till ansökningsförfarandet.

Ministeriet skall också utfärda närmare bestämmelser om de allmänna principerna för organisering av tillsynen, om innehållet i de anmälningar som gäller bedrivande av verksamhet och uppgörandet av dem, om innehållet i det register som verksamhetsidkaren för och organiseringen av det, om förandet av tillsynsregister, om tillsynsplanen och offentliggörande av kontrollresultat samt om utförandet av de kontroller som avses i lagen och om tagning, sändande och undersökning av prov. Dessutom skall ministeriet bestämma storleken på de avgifter som skall uppbäras med stöd av lagen samt de arvoden och ersättningar som skall betalas till auktoriserade kontrollörer och provtagare.

Kontrollcentralen för växtproduktion skall meddela tekniska föreskrifter om förfarandet när det gäller den anmälan om importerade och tillverkade mängder som hänför sig till statistikföringen och systemet för uppbörd av avgifter samt om de anmälningar om andra än i foderämnesförteckningen införda foderämnen som skall göras med stöd av 5 § 1 mom. 2 punkten.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

Av de direktiv som ansluter sig till propositionen bör ändringen av direktivet om fodertillsatser och direktivet om godkännande och registrering av företag som tillverkar vissa foderfabrikat genomföras senast den 1 april 1998.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Foderlag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att främja användningen av trygga foderfabrikat av god kvalitet samt att se till att ändamålsenliga uppgifter om foderfabrikaten lämnas för att animalieproduktionen och kvaliteten på animaliska livsmedel skall kunna tryggas.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på tillverkning för utsläppande på marknaden, utsläppande på marknaden, användning, import och export av foderfabrikat och på foderfabrikat som transporteras via Finland utan att förtullas. Denna lag gäller i tillämpliga delar också tillverkning av foderfabrikat för eget bruk och användning av foderfabrikat på gårdsbruksenheter.

Denna lag gäller inte foderfabrikat som används i djurförsök vid forskningsanstalter.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *foderfabrikat* foder, fodertillsatser samt foderläkemedel,

2) *foder* foderämnen, speciella foderämnen och foderblandningar,

3) *foderämnen* olika produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, färska eller konserverade, liksom produkter som härletts ur sådana genom industriell bearbetning och organiska eller oorganiska ämnen, med eller utan fodertillsatser, som är avsedda att användas för att framställa foderblandningar

eller som bärare i förblandningar eller avsedda för utfodring av djur antingen direkt obearbetade eller efter bearbetning,

4) *speciella foderämnen* tekniskt tillverkade produkter som direkt eller indirekt fungerar som proteinkälla och är avsedda att användas som foderfabrikat eller i foderfabrikat,

5) *genetiskt modifierade foderämnen* foderämnen som består av genetiskt modifierade organismer enligt gentekniklagen (377/1995), innehåller en sådan organism eller har framställts av en sådan organism, om vetenskapliga bedömningar kan visa att de bedömda egenskaperna, däribland den gen som foderämnet innehåller, avviker från traditionella foderämnens motsvarande egenskaper,

6) *foder för särskilda näringsbehov* foderblandningar som genom sin särskilda sammansättning eller tillverkningsmetod klart skiljer sig från andra foder och foderblandningar samt från foderläkemedel och som framställs för att täcka särskilda näringsbehov,

7) *fodertillsatser* ämnen och preparat som används vid utfodring av djur för att förbättra egenskaperna hos foderråvaror eller animaliska produkter, för att tillgodose djurens näringsbehov, för att förbättra animalieproduktionen särskilt genom att påverka magtarmfloran hos djuren eller fodrets smältbarhet, för att blanda in näringsämnen i fodret för att uppnå särskilda näringsmässiga syften, för att tillgodose särskilda tillfälliga näringsbehov hos djuren eller för att hindra eller minska olägenheter som uppstår till följd av djurens spillning eller för att förbättra djurens miljö,

8) *foderläkemedel* en blandning av läkemedelspreparat och foder som är avsedd att ges åt djur i syfte att bota, lindra eller förebygga sjukdom,

9) *foderblandning* blandning av foderfabrikat enligt 3—8 punkten som är avsedda att användas till utfodring av djur,

10) *menliga ämnen, produkter och orga-*

nismer sådana ämnen, produkter eller organismer i foderfabrikat som kan förorsaka hälsofara för djur eller via animaliska produkter för människor eller fara för miljön,

11) *utsläppande på marknaden* innehav av produkter i syfte att försälja dem, däri inbegripet utbudande och varje annan form av överlåtelse till tredje part, mot ersättning eller kostnadsfritt, samt själva försäljningen och andra former av överlåtelse,

12) *import* införsel från andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

13) *export* utförsel till andra länder än Europeiska unionens medlemsstater och

14) *egenkontroll* en på en anläggning som tillverkar foderfabrikat verksamhetsidkarens eget kontrollsystem, vars syfte är att säkerställa att foderfabrikat som skall släppas ut på marknaden eller användas för eget bruk på gårdsbrukslägenheten eller någon annan animalieproduktionsenhet uppfyller de krav som ställs på dem.

2 kap.

Foderfabrikat

4 §

Allmänna kvalitetskrav för foderfabrikat

Endast sådana foderfabrikat som uppfyller kraven i denna lag och är oförfalskade, av god kvalitet och oskadliga samt lämpliga för sitt ändamål får tillverkas för att släppas ut på marknaden, släppas ut på marknaden, användas för tillverkning av foderfabrikat eller för utfodring av djur samt importeras och exporteras.

Ett foderfabrikat som används för utfodring av djur får inte innehålla sådana mängder menliga ämnen, produkter eller organismer att användningen av det kan orsaka kvalitetsfel hos animaliska produkter eller fara för människor, djur eller miljön. Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om tillåtna maximihalter av menliga ämnen, produkter och organismer i foderfabrikat.

5 §

Foderämnen

Det är tillåtet att för utsläppande på marknaden tillverka, att släppa ut på marknaden,

att för tillverkning av foderfabrikat eller för utfodring av djur använda samt att importera

1) foderämnena som vederbörande ministerium har infört i sin publicerade förteckning över foderämnena och som uppfyller de krav som vederbörande ministerium i denna förteckning ställer på foderämnet i fråga eller

2) andra foderämnena än de som avses i punkt 1, under förutsättning att foderämnet klart skiljer sig från de namn och beskrivningar som anges i förteckningen och inte vilseleder köparen, annan mottagare och användaren och att en anmälan har gjorts till tillsynsmyndigheten enligt de bestämmelser som den utfärdar.

Utän hinder av 1 mom. kan vederbörande ministerium av hälsoskäl förbjuda användningen av vissa foderämnena.

6 §

Speciella foderämnena

Det är tillåtet att för utsläppande på marknaden tillverka, att släppa ut på marknaden, att för tillverkning av foderfabrikat eller för utfodring av djur använda samt att importera endast sådana speciella foderämnena som vederbörande ministerium har infört i sin publicerade förteckning över speciella foderämnena och som uppfyller de krav som vederbörande ministerium i denna förteckning eller annars ställer på det speciella foderämnet i fråga.

Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om grunderna för införandet i den förteckning som avses i 1 mom., om de uppgifter som skall lämnas i en ansökan om införande i förteckningen och om ansökningsförfarandet.

7 §

Genetiskt modifierade foderämnena

Genetiskt modifierade foderämnena som innehåller fortplantningsdugliga genetiskt modifierade organismer får tillverkas för utsläppande på marknaden, släppas ut på marknaden och användas för tillverkning av foderfabrikat eller för utfodring av djur endast om den genetiskt modifierade organismen i fråga har godkänts vid behandling enligt gentekniklagen.

Vederbörande ministerium kan bestämma

att genetiskt modifierade foderämnen som inte innehåller fortplantningsdugliga genetiskt modifierade organismer får tillverkas för utsläppande på marknaden, släppas ut på marknaden och användas för tillverkning av foderfabrikat eller för utfodring av djur endast om foderämnets säkerhet och användbarhet har utretts. I utredningen skall det material som avses i 1 mom. användas i tillämpliga delar.

En verksamhetsidkare som har för avsikt att på marknaden släppa ut foderämnen som avses i denna paragraf skall tillstålla tillsynsmyndigheten en utredning om godkännandet eller någon annan utredning som krävs. Ministeriet utfärdar närmare bestämmelser om hur de utredningar som avses i denna paragraf skall göras. Ministeriet skall föra en förteckning över foderämnen enligt denna paragraf.

8 §

Foderfabrikat för särskilda näringsbehov

Det är tillåtet att för utsläppande på marknaden tillverka, att släppa ut på marknaden, att för tillverkning av foderfabrikat använda samt att importera endast sådana foder för särskilda näringsbehov som genom sin särskilda sammansättning eller tillverkningsmetod lämpar sig för särskilda näringsbehov och som uppfyller de krav som närmare fastställs i den förteckning över sådana foder som vederbörande ministerium publicerar.

9 §

Fodertillsatser

Det är tillåtet att för utsläppande på marknaden tillverka, att släppa ut på marknaden, att för tillverkning av foderfabrikat och för utfodring av djur använda samt att importera endast sådana fodertillsatser som vederbörande ministerium har infört i sin publicerade förteckning över fodertillsatser och som uppfyller de krav som ministeriet i denna förteckning eller annars fastställer för tillsatsen i fråga, om inte något annat följer av gemenskapslagstiftningen.

Fodertillsatser kan införas i den förteckning som avses i 1 mom. enligt preparat och tillverkare. En sådan tillsats får tillverkas och släppas ut på marknaden endast av en verksamhetsidkare som har införts som till-

verkare i förteckningen.

Ministeriet utfärdar närmare bestämmelser om grunderna för införandet i den förteckning som avses i 1 mom., om de uppgifter som skall lämnas i en ansökan om införande i förteckningen och om ansökningsförfarandet.

10 §

Foderblandningar

Foderblandningar som tillverkas för att släppas ut på marknaden, släpps ut på marknaden, används för utfodring av djur eller importeras får endast innehålla sådana foderfabrikat som avses i 5—9 § och som uppfyller de krav som fastställts för dem.

Utan hinder av 1 mom. kan vederbörande ministerium av hälsoskäl förbjuda användningen av vissa foderämnen i foderblandningar.

Ministeriet kan vid behov utfärda närmare bestämmelser om typbenämningar på foderblandningar.

11 §

Foderläkemedel

För tillverkning av foderläkemedel får användas endast sådana läkemedelspreparat som läkemedelsverket i det försäljningstillstånd, eller i ett annat tillstånd som gäller överlåtelse av läkemedelspreparat till förbrukning, som verket meddelat med stöd av läkemedelslagen (395/1987), har godkänt för blandning i foderämnen eller foderblandningar.

Tillverkare och återförsäljare får överlåta foderläkemedel endast med stöd av ett av en veterinär utskrivet recept på foderläkemedel till den som äger eller innehar djuret.

På foderläkemedel tillämpas utöver bestämmelserna i 1 och 2 mom. de bestämmelser som gäller foderblandningar.

Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om tillverkning, utsläppande på marknaden och förskrivning av foderläkemedel.

12 §

Fabrikat som jämsställs med foderfabrikat

Vederbörande ministerium kan, i den mån

Europeiska gemenskapens bestämmelser förutsätter, utfärda närmare bestämmelser om tillverkning för utsläppande på marknaden, utsläppande på marknaden, användning för tillverkning av foderfabrikat och för utfodring av djur samt import av fabrikat som jämföras med i detta kapitel nämnda foderfabrikat.

13 §

Temporära begränsningar

Om det finns grundad anledning att anta att ett speciellt foderämne eller en fodertillsats som införts i den förteckning som nämns i 6 § 1 mom. eller 9 § 1 mom. kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller, när det är fråga om fodertillsatser, fara för miljön, kan vederbörande ministerium temporärt förbjuda att det speciella foderämnet eller fodertillsatsen tillverkas för att släppas ut på marknaden, släpps ut på marknaden, används för tillverkning av foderfabrikat eller för utfodring av djur eller importeras, eller begränsa dessa funktioner.

3 kap.

Bedrivande av verksamhet

14 §

Anmälningsskyldighet

En verksamhetsidkare som för utsläppande på marknaden tillverkar eller som släpper ut på marknaden eller importerar foderfabrikat skall göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet och ändringar i den till tillsynsmyndigheten. Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om innehållet i anmälningsskyldigheten och om anmälningsskyldigheten.

Tillverkaren skall bereda tillsynsmyndigheten tillfälle att inspektera produktionsenheterna och andra lokaliteter innan verksamheten inleds.

En verksamhetsidkare enligt 1 mom. skall till tillsynsmyndigheten lämna uppgifter om foderfabrikaten och tillverkad mängd, de råvaror som används vid tillverkningen samt de foderfabrikat som släpps ut på marknaden eller importeras och deras mängder i enlighet med de anvisningar som kontrollcentralen för växtproduktion meddelar.

Ministeriet kan, efter att ha hört foderindustrin, foderhandeln och lantbruksproducenternas organisationer, bestämma hur en verksamhetsidkare som till en uppfödare av animalieproduktionsdjur överlåter sådana foderfabrikat som innehåller antibiotikatillsatser, eller överlåter foderläkemedel, skall anmäla en sådan överlåtelse med tanke på uppföljningen av användningen av dessa fabrikat.

15 §

Skyldighet att föra register

En verksamhetsidkare som tillverkar, släpper ut på marknaden eller importerar foderfabrikat skall över sin verksamhet föra register med hjälp av vilket uppgifter som behövs för tillsynen kan utredas vid behov. Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om registrets innehåll och uppläggning.

Ministeriet kan, efter att ha hört foderindustrin, foderhandeln och lantbruksproducenternas organisationer, bestämma hur en verksamhetsidkare skall individuellt för varje överlåtelse, föra bok över de foderfabrikat och foderläkemedel som innehåller antibiotikatillsatser och som han överlåtit till en uppfödare av animalieprodukter.

Verksamhetsidkaren skall på anfordran lämna tillsynsmyndigheten, auktoriserade kontrollörer och provtagare alla de uppgifter som behövs för tillsynen och kontrollen.

16 §

Verksamhetsidkarens kvalitetskontrollskyldighet

En verksamhetsidkare skall ordna egenkontrollen av sin verksamhet. I egenkontrollsystemet skall särskilt de med tanke på den hygieniska kvaliteten kritiska punkterna i tillverkningen och hanteringen av ett foderfabrikat identifieras och förtecknas samt ordnas regelbunden övervakning av dessa. Verksamhetsidkarens egenkontroll kan också ordnas genom egenkontroll som tillsynsmyndigheten har godkänt.

Vederbörande ministerium kan utfärda närmare bestämmelser om hur en verksamhetsidkare som tillverkar foderfabrikat och släpper ut sådana på marknaden skall ordna egenkontrollen av sin verksamhet.

17 §

Godkännande av verksamhetsidkare

En verksamhetsidkare skall ansöka om godkännande av verksamheten hos tillsynsmyndigheten innan verksamheten inleds, om han har för avsikt att

1) för utsläppande på marknaden tillverka, släppa ut på marknaden eller för tillverkning av foderfabrikat för utsläppande på marknaden använda fodertillsatser som vederbörande ministerium särskilt anger eller produkter som tillverkats av sådana,

2) för utsläppande på marknaden tillverka speciella foderämnen eller släppa ut sådana på marknaden,

3) tillverka foder för utsläppande på marknaden genom att till dem blanda foderämnen som innehåller otillåtet höga halter av menliga ämnen, produkter eller organismer,

4) tillverka foderläkemedel för utsläppande på marknaden eller släppa ut sådana på marknaden, eller

5) för eget bruk tillverka foderfabrikat som innehåller i 1 punkten avsedda fodertillsatser eller produkter som tillverkats av sådana eller i 3 punkten avsedda foderämnen.

En förutsättning för godkännandet är att de minimikrav som gäller lokaliteter och produktionsanordningar, personal, produktion, upplagring och dokumentation uppfylls.

För godkännande krävs dessutom att verksamhetsidkaren har ordnat kvalitetssäkringen av verksamheten med hjälp av ett kvalitetssäkringssystem som tillsynsmyndigheten har godkänt.

Ministeriet utfärdar närmare bestämmelser om villkoren för godkännandet, om de uppgifter som skall lämnas i en ansökan om godkännande och om ansökningsförfarandet.

18 §

Registrering av verksamhetsidkare

En verksamhetsidkare skall ansöka om registrering hos tillsynsmyndigheten innan verksamheten inleds, om han har för avsikt att tillverka för utsläppande på marknaden, släppa ut på marknaden, använda för tillverkning av foderfabrikat för utsläppande på marknaden eller för eget bruk tillverka foderfabrikat som innehåller av vederbörande ministerium särskilt angivna fodertillsatser och därav framställda produkter vilkas till-

verkare, förmedlare och användare skall registreras enligt ministeriets bestämmelser.

En förutsättning för registreringen är att de minimikrav som gäller lokaliteter och produktionsanordningar, personal, produktion, upplagring och dokumentation uppfylls.

För införande i registret krävs dessutom att verksamhetsidkaren har ordnat kvalitetssäkringen av verksamheten med hjälp av ett kvalitetssäkringssystem som tillsynsmyndigheten har godkänt.

Ministeriet utfärdar närmare bestämmelser om villkoren för registreringen, om de uppgifter som skall lämnas i en ansökan om registrering och om ansökningsförfarandet.

19 §

Anmälningskyldighet för uppfödare av animalieproduktionsdjur

Den som föder upp animalieproduktionsdjur och säljer eller annars till någon annan överlåter ett djur som har utfodrats med foderfabrikat som innehåller antibiotikatillsatser eller med foderläkemedel skall informera den som köper eller förmedlar djuret om sådan användning under den karenstid som hänför sig till preparatet. Den som förmedlar djur har samma skyldighet.

20 §

Märknings- och förpackningskrav

I varudeklarationen för foderfabrikat som tillverkas, släpps ut på marknaden eller importerats skall de uppgifter som vederbörande ministerium bestämmer skriftligen lämnas köparen, annan mottagare och användaren. Också andra uppgifter kan lämnas, i den mån de är objektiva, mätbara och kan motiveras och inte kan vilseleda konsumenten. Ministeriet bestämmer vilka andra uppgifter om foderfabrikaten som får lämnas köparen i varudeklarationen.

Ministeriet kan bestämma hurudana anteckningar det skall finnas i varudeklarationen för ett foderfabrikat, om foderfabrikatet innehåller, eller det finns grundad anledning att anta att det innehåller, genetiskt modifierade foderämnen.

Ministeriet kan vid behov utfärda närmare bestämmelser om grunderna för de uppgifter som skall lämnas, om de begrepp som skall användas då uppgifterna lämnas samt om

andra uppgifter som skall lämnas vid utsläppande på marknaden.

Varudeklarationen skall tryckas eller fästas på förpackningen eller behållaren, eller, i de fall som ministeriet särskilt bestämmer, fogas till de handlingar som åtföljer fabrikkatet. Ministeriet utfärdar närmare bestämmelser om hur märkningen skall göras.

Foderfabrikat som tillverkas, släpps ut på marknaden eller importerar skall uppfylla de förpackningskrav som ministeriet uppställer.

21 §

Vilseledande marknadsföring

Då foderfabrikat släpps ut på marknaden får till köparen inte lämnas vilseledande uppgifter om foderfabrikatets namn, tillverkningsätt, innehåll, ursprung, kvalitet, kvantitet, sammansättning, verkan eller produktionseffekt eller i fråga om andra omständigheter.

22 §

Skadeståndsskyldighet

Den som tillverkar eller förpackar foderfabrikat och den som har importerat ett foderfabrikat till Finland skall ersätta en skada som orsakas användaren på grund av att foderfabrikatet inte överensstämmer med de uppgifter som lämnats om den eller på grund av att den har något annat fel. Ersättningsskyldighet föreligger dock inte, om den av vilken ersättning krävs gör sannolikt att foderfabrikatet inte hade det fel som har orsakat skadan när han släppte ut varan på marknaden.

I fråga om det ansvar som någon annan som släpper ut ett foderfabrikat på marknaden har gäller bestämmelserna i köplagen (355/1987).

4 kap.

Myndigheter

23 §

Allmän styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen av verkställigheten av denna lag och av tillsynen över den ankommer på vederbörande ministerium en-

ligt reglementet för statsrådet (1522/1995).

24 §

Tillsynsmyndighet

Kontrollcentralen för växtproduktion sköter verkställigheten av denna lag samt ser till att denna lag och de bestämmelser som utfärdas med stöd av den iakttas. Vid sidan av kontrollcentralen för växtproduktion utövar tullverket tillsyn över importen. I tillsynen över foderläkemedel deltar dessutom länsstyrelserna.

25 §

Auktoriserade kontrollörer och provtagare

Vid tillsynen skall kontrollcentralen för växtproduktion anlita kontrollörer och provtagare som den skriftligen har bemyndigat för uppgiften. De auktoriserade kontrollörerna och provtagarna handlar i sitt uppdrag under tjänstemannaansvar.

Om en auktoriserad kontrollör eller provtagare är förhindrad att utföra sitt uppdrag kan kontrollcentralen för växtproduktion förordna en ojävig person att tillfälligt sköta hans uppgifter.

5 kap.

Tillsynen

26 §

Allmänna principer för organisering av tillsynen

Foderfabrikaten skall kontrolleras objektivt och regelbundet och i synnerhet vid misstankar om att ett fabrikat strider mot bestämmelserna. Kontrollåtgärderna skall vara ändamålsenliga och på ett lämpligt sätt omfatta alla stadier av tillverkningen, utsläppandet på marknaden, användningen och hanteringen av foderfabrikat. Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om organiseringen av tillsynen.

Tillverkningen övervakas genom stickprovskontroller i produktionslokalerna och tillverkarens lager och genom att prov tas av produkter som tillverkas samt genom att resultaten av tillverkarens egenkontroll granskas.

27 §

Kontroller

Tillsynsmyndigheterna, auktoriserade kontrollörer och provtagare har för tillsynen rätt att vidta i denna lag nämnda åtgärder, få tillträde till platser där foderfabrikat och handlingar som gäller dem hanteras eller förvaras samt att utan ersättning ta nödvändiga prov.

Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om den kontrollverksamhet som avses i 1 mom.

28 §

Tillsynsregister

Tillsynsmyndigheten skall föra ett riksfattande register och publicera en förteckning över anmälningsskyldiga verksamhetsidkare som avses i 14 § 1 mom., sådana mottagare av överlåtelse som avses i 14 § 4 mom., godkända verksamhetsidkare som avses i 17 § samt registrerade verksamhetsidkare som avses i 18 §.

På inhämtande och registrering av personuppgifter i register enligt 1 mom. och på användning och utlämnande av uppgifter som införts i registren tillämpas lagstiftningen om skydd för personuppgifter.

Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om hur registren skall föras och publiceras.

29 §

Tillsynsplan

Tillsynsmyndigheten skall uppgöra en årlig plan för organiseringen av tillsynen. Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om tillsynsplanen.

30 §

Tillsynen över foderfabrikat som släppts ut på marknaden och foderfabrikat från Europeiska unionen

Tillsynen över foderfabrikat som har släppts ut på marknaden utövas genom kon-

troller som berör handel, upplagring, överlåtelse och användning.

Foderfabrikat som införts till Finland från Europeiska unionens övriga medlemsstater kan kontrolleras under transporten eller på varans bestämmelseort.

Vederbörande ministerium kan bestämma att mottagaren av foderfabrikat enligt 2 mom. på förhand skall anmäla ankommande partier foderfabrikat till tillsynsmyndigheten i enlighet med de anvisningar denna meddelar.

Ministeriet utfärdar närmare bestämmelser om sådana i någon annan av Europeiska unionens medlemsstater tillverkade foderläkemedel som får släppas ut på marknaden i Finland.

31 §

Import- och exportövervakning

Vederbörande ministerium kan besluta att importören på förhand till tillsynsmyndigheten skall anmäla de partier foderfabrikat som han ämnar importera, i enlighet med de anvisningar tillsynsmyndigheten meddelar. Ministeriet kan bestämma införselorterna för foderfabrikat.

På de partier foderfabrikat som införs i landet tillämpas stickprovskontroller. En kontroll skall alltid göras, om det finns grundad anledning att misstänka att fabrikket medför fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön. För kontrollen kan av de foderfabrikat som importeras tas prov på införselorten vid gränsen eller, på villkor som avtalas särskilt med tillsynsmyndigheten, också i ursprungslandet.

Ett fabrikat som skall genomgå kontroll kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under tullens uppsyn på ett ställe som godkänts av vederbörande myndigheter, tills tillsynsmyndigheten har godkänt importen av fabrikatet.

Foderfabrikat som förs ut ur landet skall övervakas genom kontroller och genom att tillverkarens kvalitetskontroll övervakas.

Foderläkemedel som förs in i eller ut ur landet skall uppfylla minst samma krav som de foderläkemedel som släpps ut på marknaden i handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater. Ministeriet utfärdar vid behov närmare bestämmelser om import och export av foderläkemedel.

32 §

Offentliggörande av kontrollresultat

Tillsynsmyndigheten offentliggör resultaten av tillsynskontrollerna. Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om hur resultaten skall offentliggöras.

33 §

Tystnadsplikt

Den som i samband med ett uppdrag enligt denna lag har fått uppgifter om en verksamhetsidkares affärs- eller yrkeshemlighet eller ekonomiska ställning får inte röja eller i förtjänstsyfte utnyttja dem, om inte den i vars intresse tystnadsplikt föreskrivs ger sitt samtycke.

Vad som bestäms i 1 mom. hindrar inte att uppgifter lämnas ut

- 1) till åklagar- eller polismyndighet för utredning av brott,
- 2) till en sådan myndighet som avses i 4 kap. för utförande av uppgifter enligt denna lag och
- 3) till en myndighet som prövar besvär i ett ärende enligt denna lag.

34 §

Uppbörd av tillsynskostnader

För myndighetsprestationer enligt denna lag, med undantag för den tillsyn över foderläkemedel som utövas av länsstyrelsen, uppbärs avgifter till staten enligt de grunder som nämns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller ett internationellt avtal som binder Finland.

Vederbörande ministerium utfärdar vid behov sådana bestämmelser om avgifterna enligt 1 mom. som Europeiska gemenskapens lagstiftning eller ett internationellt avtal som binder Finland förutsätter.

35 §

Kontrollarvoden och kostnadsersättningar

Till de kontrollörer och provtagare som har auktoriserats av kontrollcentralen för växtproduktion kan betalas arvoden och

kostnadsersättningar för kontroller och provtagning inom ramen för statsbudgeten. Vederbörande ministerium beslutar om betalningen av arvoden och ersättningar samt om grunderna för dem.

6 kap.

Tvångsmedel

36 §

Förbud

När det gäller foderfabrikat kan tillsynsmyndigheten förbjuda

1) tillverkning, om den vid tillsynskontrollen konstaterar att de produktions- och förvaringslokaler, tillverkningsmetoder eller anordningar som används vid tillverkningen eller tillverkarens kvalitetskontrollmetoder eller produkterna inte uppfyller kraven i denna lag eller de krav som fastställts med stöd av den,

2) import eller export, om den vid tillsynskontrollen konstaterar att foderfabrikatet inte uppfyller fastställda kvalitetskrav, och

3) utsläppande på marknaden eller användning, om foderfabrikatet, förpackningen eller den information som ges om fabrikatet inte uppfyller kraven i denna lag eller de krav som fastställts med stöd av den.

Förbudet skall utfärdas för viss tid, om den brist som ligger till grund för förbudet kan avhjälpas. Förbudet skall återkallas utan dröjsmål, om den brist på vilket förbudet grundar sig har avhjälpats eller om den inte längre är av betydelse med tanke på förbudet. Förbudet skall iaktas även om ändring söks, om inte besvärsinstansen förbjuder verkställighet av beslutet eller bestämmer att verkställigheten skall avbrytas.

Om utsläppandet på marknaden eller importen av ett foderfabrikat förbjuds, kan tillsynsmyndigheten bestämma att foderfabrikatet skall dekontamineras eller annars behandlas på lämpligt sätt eller användas för andra ändamål. Verksamhetsidkaren svarar för kostnaderna för åtgärderna.

Om utsläppandet på marknaden eller importen av ett foderfabrikat förbjuds och den brist som det är behäftat med inte kan avhjälpas, skall foderfabrikatet på verksamhetsidkarens bekostnad återsändas eller förstöras på ett sätt som tillsynsmyndigheten godkänner.

37 §

Återkallelse eller ändring av godkännande

Tillsynsmyndigheten skall återkalla ett godkännande enligt 17 §, om verksamhetsidkaren upphör med den verksamhet som godkännandet gäller eller om verksamheten uppvisar sådana med tanke på godkännandet allvarliga brister eller avvikelser som inte kan avhjälpas inom rimlig tid.

Tillsynsmyndigheten skall ändra godkännandet, om verksamhetsidkaren utöver den verksamhet som redan har godkänts ämnar bedriva någon annan verksamhet enligt 17 § eller om den nya verksamheten skall ersätta den tidigare godkända verksamheten eller en del av den.

38 §

Återkallelse eller ändring av registrering

Tillsynsmyndigheten skall återkalla en registrering enligt 18 §, om verksamhetsidkaren upphör med den verksamhet som registreringen gäller eller om verksamheten uppvisar sådana med tanke på registreringen allvarliga brister eller avvikelser som inte kan avhjälpas inom rimlig tid.

Tillsynsmyndigheten skall ändra registreringen, om verksamhetsidkaren utöver den verksamhet som redan har registrerats ämnar bedriva någon annan verksamhet enligt 18 § eller om den nya verksamheten skall ersätta den tidigare registrerade verksamheten eller en del av den.

39 §

Vite

Tillsynsmyndigheten kan förena ett förbud enligt 36 § med vite.

På vite tillämpas i övrigt bestämmelserna i viteslagen (1113/1990).

7 kap.

Särskilda bestämmelser

40 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som avses i denna lag får

sökas så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

41 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov vårdslöshet

1) för utsläppande på marknaden tillverkar, släpper ut på marknaden, använder, importerar eller exporterar foderfabrikat i strid med 4—12 § eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa eller i strid med den begränsning som avses i 13 §,

2) för utsläppande på marknaden tillverkar, släpper ut på marknaden, använder eller importerar foderfabrikat som inte uppfyller kraven för foderfabrikat i 20 § eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

3) bedriver sådan vilseledande marknadsföring som avses i 21 §,

4) försummar kvalitetskontrollskyldigheten enligt 16 § eller försummar att iaktta de bestämmelser om egenkontroll som har utfärdats med stöd av den eller tillverkar eller förvarar foderfabrikat i strid med de krav som med stöd av nämnda bestämmelse har fastställts för produktions- och förvaringslokalerna, tillverkningsmetoderna eller anordningarna,

5) försummar den anmälningsskyldighet som nämns i 14 eller 19 § eller som har fastställts med stöd av 30 § 3 mom. eller 31 § 1 mom.,

6) försummar att föra register eller sin upplysningsplikt enligt 15 §,

7) försummar att ansöka om godkännande enligt 17 § eller registrering enligt 18 §

skall för *förseelse mot foderlagen* dömas till böter, om inte strängare straff bestäms i någon annan lag. Dessutom kan foderfabrikatet jämte förpackning eller en del därav eller deras värde dömas förbrutet till staten, om det inte är oskäligt med beaktande av förhållandena.

Den som bryter mot förbud som har meddelats med stöd av denna lag och som har förenats med vite, behöver inte dömas till straff för samma gärning.

Kontrollcentralen för växtproduktion anmäler i stället för de myndigheter som nämns i 4 kap. en förseelse enligt 1 mom. till åtalsprövning. Anmälan behöver inte göras, om förseelsen som helhet betraktad skall anses som uppenbart ringa.

Angående straff för brott mot tjänstemans och offentligt anställda arbetstagares tystnadsplikt bestäms i 40 kap. 5 § strafflagen (39/1889).

42 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom beslut av vederbörande ministerium.

43 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .
Genom denna lag upphävs fodermedelslagen av den 26 februari 1993 (234/1993) jämte ändringar. De beslut som jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat med stöd av den upphävda lagen förblir dock fortfarande i kraft, om det inte strider mot denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om veterinär gränskontroll**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996) 1 §, 2 § 1 mom. 2 punkten och 5 § 1 mom. som följer:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att

1) hindra djursjukdomars spridning via levande djur samt animaliska livsmedel och andra föremål (*varor*) som eventuellt sprider djursjukdomar vid import till Finland från länder utanför Europeiska gemenskapen (*tredje land*) eller vid transitering genom Finland från tredje land,

2) säkerställa den hygieniska kvaliteten på animaliska livsmedel som från tredje land importerats till Finland eller transiteras genom Finland till andra delar av Europeiska gemenskapen och

3) säkerställa den hygieniska kvaliteten på foderfabrikat av animaliskt ursprung som från tredje land importerats till Finland eller transiteras genom Finland till andra delar av Europeiska gemenskapen.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

2) de krav som i syfte att bekämpa djursjukdomar samt trygga den livsmedelshygieniska kvaliteten och den hygieniska kvaliteten på foderfabrikat av animaliskt ursprung ställs på sådan import och transitering som nämns i 1 punkten.

5 §

Införselvillkor

Djur och varor som importerats till Finland från tredje land eller transiteras genom Finland skall uppfylla de närmare bestämmelser som vederbörande ministerium meddelar för

att förebygga spridning av djursjukdomar och säkerställa den livsmedelshygieniska kvaliteten och den hygieniska kvaliteten på foderfabrikat av animaliskt ursprung, och de skall åtföljas av de handlingar som ministeriet har bestämt. Ministeriet kan bestämma att importen och transiteringen skall vara beroende av tillstånd, om inte Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter något

annat. Ministeriet kan dessutom utfärda för bekämpning av djursjukdomar nödvändiga bestämmelser om hur djur och varor samt transportmedel eller andra föremål som hänförs till importen skall behandlas efter importen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

3.

Lag

om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) en ny 1 a § som följer:

1 a §

Utöver vad som bestäms i 1 § skall denna lag också tillämpas på de krav som skall uppställas för den hygieniska kvaliteten på foderfabrikat av animaliskt ursprung samt på tillsynen över iakttagandet av dem vid tillverkningen av foderfabrikat, på Europeiska gemenskapens inre marknad vid införsel till och utförsel från Finland samt vid utförsel från Finland till länder utanför Europeiska gemenskapen.

Vad som i denna lag bestäms om åtgärder för bekämpande, förebyggande och förhindrande av spridning av djursjukdomar och om utredning av sjukdomsläget samt om bestämmelser som skall utfärdas med stöd av lagen gäller också trygghandlet av den hygieniska kvaliteten på foderfabrikat av animaliskt ursprung.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 20 februari 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

2.

Lag**om ändring av lagen om veterinär gränskontroll**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996) 1 §, 2 § 1 mom. 2 punkten och 5 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att

1) hindra djursjukdomars spridning via levande djur samt animaliska livsmedel och andra föremål (*vara*) som eventuellt sprider djursjukdomar vid import till Finland från länder utanför Europeiska gemenskapen (*tredje land*) eller vid transitering genom Finland från tredje land, *och att*

2) säkerställa den livsmedelshygieniska kvaliteten på animaliska livsmedel som från tredje land importeras till Finland eller transiteras genom Finland till andra delar av Europeiska gemenskapen.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

2) de krav som i syfte att bekämpa djursjukdomar och trygga den livsmedelshygieniska kvaliteten ställs på sådan import eller transitering som nämns i 1 punkten.

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att

1) hindra djursjukdomars spridning via levande djur samt animaliska livsmedel och andra föremål (*varor*) som eventuellt sprider djursjukdomar vid import till Finland från länder utanför Europeiska gemenskapen (*tredje land*) eller vid transitering genom Finland från tredje land,

2) säkerställa den *hygieniska* kvaliteten på animaliska livsmedel som från tredje land importeras till Finland eller transiteras genom Finland till andra delar av Europeiska gemenskapen *och*

3) säkerställa den *hygieniska kvaliteten på foderfabrikat av animaliskt ursprung som från tredje land importeras till Finland eller transiteras genom Finland till andra delar av Europeiska gemenskapen.*

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

2) de krav som i syfte att bekämpa djursjukdomar *samt* trygga den livsmedelshygieniska kvaliteten *och den hygieniska kvaliteten på foderfabrikat av animaliskt ursprung* ställs på sådan import och transitering som nämns i 1 punkten.

Gällande lydelse

5 §

Införselvillkor

Djur och varor som importeras till Finland från tredje land eller transiteras genom Finland skall uppfylla de närmare föreskrifter som vederbörande ministerium meddelat för att förebygga spridning av djursjukdomar och säkerställa den livsmedelshygieniska kvaliteten och de skall åtföljas av de handlingar som vederbörande ministerium har bestämt. *Vederbörande ministerium kan också bestämma att importen och transiteringen skall vara beroende av tillstånd, om inte Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter något annat. Vederbörande ministerium kan dessutom meddela sådana för bekämpning av djursjukdomar nödvändiga föreskrifter om hur djur och varor samt transportmedel eller andra föremål som hänför sig till importen skall behandlas efter importen.*

Föreslagen lydelse

5 §

Införselvillkor

Djur och varor som importeras till Finland från tredje land eller transiteras genom Finland skall uppfylla de närmare *bestämmelser* som vederbörande ministerium meddelar för att förebygga spridning av djursjukdomar och säkerställa den livsmedelshygieniska kvaliteten och *den hygieniska kvaliteten på foderfabrikat av animaliskt ursprung, och de skall åtföljas av de handlingar som ministeriet har bestämt. Ministeriet kan bestämma att importen och transiteringen skall vara beroende av tillstånd, om inte Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter något annat. Ministeriet kan dessutom utfärda för bekämpning av djursjukdomar nödvändiga bestämmelser* om hur djur och varor samt transportmedel eller andra föremål som hänför sig till importen skall behandlas efter importen.

Denna lag träder i kraft den

199 .